

Констатује се да су на главни претрес из просторија Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Иван Кораћ, Филиповић Сениша и Драгутин Драгићевић, да су приступили браниоци, адвокати Шалић Миломир, који се осим за оптужене Грујића и Драгићевића јавља и за адвокате Драгана Ђокића и Мирослава Ђорђевића, које тренутно замењује, уз сагласност оптужених, те да је приступио адвокат Перковић Мирослав, заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић и пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Констатује се да ће данас, уз сагласност оптуженог, адвокат Мирослав Перковић замењивати адвокате Сташевић Слободана и Илију Радуловића.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ВОЈИНА ВУЧКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо наставити са Вашим исказом. Имам још једна питања за Вас, везано за Ваш исказ из истраге и још ако сте се Ви нечега сетили што нисте рекли или што можете да појасните Ви сте овде у истрази рекли да је искључиви договор са Браном Грујићем био да добијате писмена наређења, кажете, тражио сам да добровољци скину страначка обележја, могу да слушају само Ратни штаб и наређење које добијамо од Ратног штаба, значи писмена наређења. Ни једног момента ја нисам повукао било кога од њих или јединицу, а да нисам добио писмено наређење. То је искључиво био договор са Браном Грујићем. На шта сте то мислили када сте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На шта сам мислио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било, значи, 09., 10. априла и пошто је, значи, први пут тада у том периоду, значи 10. априла ујутру, прво са киме смо обавили разговор, то је био Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте се то договорили са њим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, договорио сам се да једноставно, да сви добровољци морају скинути страначка обележја, да ово још увек је надлежност Југословенске народне армије, да, као што сам јуче напоменуо, да јединица која буде формирана од људи који су присутни ту на терену, морају имати, значи, или привремени боравак или регулисану радну обавезу, јер је објављена на Радио Зворнику мобилизацију, значи, како људи који су са станом, са сталним пребивалиштем, тако и оних који су привремено ту у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово писмено наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, писмена наређења, значи, морају бити искључиво везана за јединицу, значи да би било шта, значи, покренула се јединица, значи мора да постоји једно писмено наређење где се каже: наређујем јединици под командом Војина Вучковића да се изврши, значи, преглед терена или да се изврши извиђање или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да издаје то наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе има Грујић са Ратним штабом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада, у том моменту, тада су, ја не знам по функцијама ко је шта имао тада у том моменту, али, значи, тај разговор који сам ја тада обавио са Браном Грујићем, после тога, значи, разговарано је са Марком Павловићем и од Марка Павловића, значи од Ратног штаба смо добијали та наређења са потписом Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква је улога Бране Грујића после и Ваш однос са њим? Рекли сте када, који датум, да ли можете да се сетите тачно? Сада сам ја мало прегледала и транскрипт од јуче и Ваш исказ из истраге, они датуми Вашег упада нешто се баш и не слажу. Када је оно било када сте Ви, кажете, оно ногом упали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 27. априла, то је био дан после напада Куле, 27. априла. Значи 26. априла је у јутарњим сатима зворничка Кула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 27. се дешава онај упад?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, 27. би требало би да буде 27. Значи, мислим да је то било само дан после тога, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А онај 06. мај што сте нешто рекли да сте помешали? Да ли је тада био неки упад у штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. мај је било везано за, само моменат, 06. маја је везано за померање јединице према Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је ту био неки упад у штаб, нешто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било везано, само моменат, штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте говорили о томе, када је био онај упад оних полицајац које су они послали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је то 06. маја. Ја сам ишао на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Ратни штаб послао аутобус са 50 полицајаца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, са 50 или 55 полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било десет дана пре него што сте Ви дефинитивно отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тог дана било? Да ли је тих 50 полицајаца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, једноставно, јављено је радио везом да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо да понављамо. Ви сте рекли, преко радио везе одлазите Ви, затичете синовца од Бране Грујића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, то је дечкић један, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте затекли ни Брану ни Марка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило тамо на терену, док су ови у баракама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На терену ништа, на терену ових петнаест бораца који су остали тада, је једноставно то кренуло оружјем једни на друге и чекали су да дођем да се то реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их разоружали полицајци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ништа није било. Једноставно када сам дошао, затекао сам надимак Црни, иначе, мислим да је презиме Ђорђевић тог полицајца. Питао сам, Црни, о чему се ради, каже, послали су нас из Ратног штаба да вас разоружамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавили разговор неки?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога, рекох, нема потребе да се ствара проблем. Значи, спакујте се лепо у аутобус, вратите се назад, а ја ћу доћи, значи и код Павловића и код Грујића да видим о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ишао сам тада да видим о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да вас разоружају? Који је проблем? Кажете, ишли сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ишао сам да видим о чему се ради. Једноставно тада је дошао, 04. маја до раздвајања јединице, значи део јединице је отишао према Дубници и Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо јуче чули. То они што су се побунили, па су отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, они су отишли назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе то има са Браном и са Марком, то нам испричајте? Шта кажу, зашто шаљу људе да вас разоружају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, нисам добио конкретан одговор. Једноставно дато ми је само за померање јединице, значи да идем према Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је то било од Ратног штаба од Павловића, мислим да је било и тада смо ми пошли према Калесији где смо се придружили Бирчанског бригади, мајору Андрићу и од њега смо, значи, он нам је био надређени за Калесију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то, да ли то може тако, надређени Вам је само за Калесију, а када сте у граду, ко Вам је надређени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надређени је онда Ратни штаб Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Јер, то су подељене територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јуче сте то објашњавали.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, тако да једноставно је морало, ја не знам, то је тако функционисало у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте нешто, Брано Грујић је био изманипулисано лице СДС?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није имао могућности да спречи крађе, пљачке, убиства који су неминовни у свим тим сукобима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СДС који су му седели на грбачи? Значи, имао је контролу, имао је све? Објасните нам то, шта то значи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи овако, барем колико сам ја са Браном Грујићем контактирао, ја сам то Брани Грујићу самом напоменуо да га једноставно користи СДС са Пала као марионету, као пијуна из тог разлога што он све што је добијао од СДС; пошто је био председник СДС, он је то спроводио и њима као такав он је одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било противно Вашем мишљењу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, једноставно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиме се Ви то нисте слагали, јесте Ви то њему говорили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Човек није био у могућности да се спрече сва та разарања, све те пљачке што су се дешавала, убиства, јер то је била тотална анархија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које пљачке, која убиства, то нам ништа нисте причали? Где се то дешавало?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то је после значи ослобађања Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам ко није учествовао у томе. Када оде на пример, шта ја знам, две хиљаде људи из својих станова и оставе, на пример, можда 400, 500 објеката који су незаштићени, значи, прво што ће комшија да иде код комшије, јер он најбоље зна шта му има комшија, а онда сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су те пљачке. А за каква убиства говорите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Говорим за убиства четворо лица која сам напоменуо ту у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занимају само ови, Челопек, Економија, да ли сте о томе нешто говорили са њим или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам, ми нисмо о томе разговарали. Једино што, јуче сам напоменуо везано за Павловића, када ми је јављено и када сам разговарао са њим везано за брата да је направио проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када је убио 17 људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је крај јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, да ли сте причали о неким другим убиствима са Браном или са Марком?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Причао сам везано за, ја сам то напоменуо, али то овде сада нема, то има у изјави, али везано за ова четири лица, Саше Маринковића и Лела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то нема у оптужници.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Међутим, то најбоље може знати значи Марко Павловић, који је добијао све информације са терена, значи од људи из обавештајних

служби, од Савезног СУП-а, значи они су предавали одређене дописе или документацију Ратног штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате, одакле Вама то сазнање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, они су морали, значи по правилнику, по свом службеном правилнику, они су морали предати то Ратном штабу, а документацију исто су носили код себе у центар, значи у Савезни СУП, овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које информације мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за догађаје шта се дешава, директно на терену, значи ту на терену све до 17., до 19. маја. Значи, то мора, документација мора постојати, како у Савезном СУП-у, тако и у Генералштабу Југословенске народне армије. Значи, то нема теоретске шансе, јер то, сва та документација је микрофилмована и остављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после 19. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После 19. маја, значи, после 19. маја, ја сада могу рећи само од оног 06. јуна када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада је Благојевић био командант, значи задужен за стварање те Војне поште 8469, значи то су те предрадње за формирање Војске Републике Српске и касарни које су се формирале по местима у Републици Српској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је то било 28. јуна, да је формирана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да формирана, али све предрадње су морале постојати, значи да се формирају службе званичне, команданти да се одреде, да се одреде, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким то ради Благојевић, ко је њему потчињени да обавља све те радње по његовој наредби?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ко је, али знам, на пример да је Ратни штаб добијао, штаб територијалне одбране је добијао наређења од Благојевића, значи писана наређења, а Благојевић, мислим тада да је добијао наређења од Миловановића, пуковника или тако нешто. Значи, то је тај ланац команде који је тада постојао ту у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току јуна, да ли је постојала и даље територијална одбрана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? И штаб и све?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао тај штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Али од 28. ја мислим да је то укинута, после формирања Војске Републике Српске и те Војне поште 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 28. јуна, кажете, формира се Војна пошта 8469?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ухапшени 28. јула?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јула, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са штабом територијалне одбране од 28. јуна до 28. јула, сада цео јули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, јер сам ја добијао наређења од 28. јуна добио сам наређење од потпуковника Василића, значи из Војне поште 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно од њега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Директно, директно, значи нема шта, где ми се писмено наређује да поставим контролне пунктове, значи на улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за овај шверц што сте причали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада имали неки контакт са штабом територијалне одбране Ви од 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да нисам имао, значи, ја сам тада био активан негде 20 сати дневно, јер сам морао да обилазим комплетан терен. Морали смо излазити на интервенције приликом пробоја линија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су тада, да ли сте тада контактирали, да ли сте виђали Марка? Где он тада седи? Да ли је он и даље начелник тог штаба?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знате шта, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам њих виђао из возила, значи нисмо ми имали неких контаката у том периоду. Једном смо имали везано за, ја мислим да је то у том периоду негде 28. до 30. јуна, када смо и добили ову кућу на коришћење од Алије Ефендића, која је у центру града, значи, то је она можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли то је пред крај, после јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте нешто у истрази, везано за онај 04. мај. Кажете, јединица је раздвојена због непослушности већине?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јуче сте причали како су они, малтене, добровољно отишли тамо према Калесији, та група, тај Сима Четника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то назвао непослушност из једног разлога – доста људи које је долазило везивало се, значи који су долазили као добровољци, везивали су се за Симу Четника, тако му је надимак Сима Четник, не знам му презиме, из Руме и почели су, значи, није било контроле над њима. Ја сам те људе, значи, депортовао ван терена. Има њих неколико који су добили батине, значи, који су прошли кроз шпалир јединице, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тих 26?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ко Вама ту, кажете, пет пута су наручивали ликвидацију? Ко, они, ти Ваши или неко други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја ћу рећи. То сам ја и 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није било брата, не бих ни знао ту информацију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаћено им је да изврше пуцање по возилу, тако у Табанцима, у Тршићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја бих то оставио као и до сада, јер сам ја тог, те људе значи покупио, да назовем, покупио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питам, да ли су то неки из Ваше јединице или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не, нису, то су Сарајлије неке, тако да немају додирних тачака, значи, ни са мојом јединицом, ни са Зворником, са штабовима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нема везе са СДС, са овим људима челним?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, то је група везана за шверц, која је, значи, почела много раније, коју сам ја скупљао документацију и онда је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас јуче схватила да то Вама неко из Зворника спрем убиство?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, то је део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када се појављује први пут ово име «Жуте осе»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Жуте осе» се појављују у јуну месецу, у јуну месецу. То је један, Раде је донео ову картонску кутију пића «жуте осе» и онда су тако почеле да «Игор Марковић» - «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, неко у јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, мештани, једноставно не знам ни ја како је дошло до тога, једноставно су нас назвали и онда смо ми, једноставно, у једном моменту и добили то наређење од Василића и Благојевића «Игор Марковић» - «Жуте осе», значи наређујемо јединици «Игор Марковић» - «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено неко наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, «Жуте осе», тако су нас и звали. Међутим, постоји група која је себе исто називала «Жуте осе» из Шеховића које су правиле проблем и ја сам то са мајором Андрићем решио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте у истрази причали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко ко се под Вашим именом представљао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно, тачно, да. Тако да је мајор Андрић узео то да решава. Четири лица је ухапсио тада, то је било, само моменат, мај месец, то је маја месеца, не, јуни, ја мислим да је негде ту, у првој половини јуна, ухапсио четири лица. Међутим, мештани Шеховића дошли су испред команде и једноставно хтели су да целу команду ликвидирају, због тога што их команда приводи. Мислим, то је Шеховићи удаљено од Зворника, ја мислим негде око тридесет километара према Власеници, према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте овде у истрази, када Вас је судија питао, говорили сте, ни једног момента нећу померити јединицу док нема написмено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све остало што су планирали, на пример, са Козлуком, разоружање Козлука, Скочића и осталих, то су радили искључиво само Ратни штаб са јединицама које су тада ту присутне. Па сада судија Вас пита, шта значи да сте сваку акцију коју сте имали, за сваку акцију добијали писмени налог – да. Од кога и сада Ви одговарате: од Ратног штаба. То је тада био Брано Грујић, а од 28. јуна од касарне, Војна пошта 8469. Тада је био Обреновић, па је био Обреновић, Јовановић, Василић, Боснић, да, након 19. маја. Па Вас судија пита, када је формирана Војска Републике Српске, Ви кажете, Војска Републике Српске 28. јуна је формирана, значи од 19. маја до 28. јуна сву одговорност су имали, значи, планирање акција, Ратни штаб Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја бих само направио ту значи исправку у том исказу, јер нисам знао тачно ко шта ради, значи ко је шта имао коју одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нисте знали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам знао то прошле године и онда када сам дао исказ, знао сам да ћете ме поново звати и онда сам једноставно неке своје истражне радње обавио у протеклом периоду, да бих могао доћи тачно до чињеница које сада наводим. Значи, то су само неке мале, мале измене које ја тада, значи, да ли због треме тада коју сам имао или не знам ни ја, једноставно тада датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве треме, шта причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, 14, 15 година ипак је то доста дуг период. Значи, не можете се сетити у једном моменту свих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сте убедљиви?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли верујете сами себи ово што причате? Како, не разумем, због треме, у августу 2005. године сте рекли ово, сада због треме, ово није тачно или шта? Објасните ми укратко, ако можете.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи односи се на период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика између истине и ово што сте рекли 02. августа прошле године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Разлика је само што 06. јуна је добијено наређење од Благојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете на Црни врх?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И да припадамо Бирчанској бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, и о томе сте причали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада исто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Значи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли ово што сам Вам сада прочитала, па Вас питам само да ми објасните? Да ли је то тако или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ово је сада, ово сада што говорим значи, јуче што сам напоменуо, значи то једино тако може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, до 19. маја је Југословенска народна армија била надлежна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули. Од 19. маја до 28. јуна сву одговорност су имали, значи планирање акција, Ратни штаб Зворника.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 19. маја до 06. јуна нисам био ту на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А од 06. јуна писмено наређење сам добио од потпуковника Благојевића. Дана 28. јуна сам добио писмено наређење од потпуковника Василића, значи који је био командант Војне поште 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно што сте рекли? Како објашњавате разлику, зато што сте имали трему, како?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас схватила.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не можете се сетити свих детаља одједном. Значи, не може, постоји могућност да измешате датуме. Видели сте јуче, значи од премора сам помешао датуме 06. маја и 06. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били преморени у августу прошле године, када сте били код истражног судије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, стајао сам једно шест сати, није страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије? Ово је тек било на почетку разговора. Ви сте били, кажете, на Црном врху?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 06. јуна до 28. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава у граду? Ко ту командује, у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У граду једино, значи, може, пошто писмено наређење које сам добио, 06. јуна од Војне поште, тада се звала 8469 Војна пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте помињали и Благојевића и Андрића. Видим да сте имали са њима и директне контакте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада помињали у разговору са њима неке ситуације у граду, ево на пример, конкретно тај Челопек? Да ли сте некада причали са њима, ко је то могао, да ли су то они урадили или тај Андрић, ко је то могао да уради? Да ли Ви имате такво неко сазнање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моје, значи моје виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, они су команданти?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, они су команданти. Благојевић је, колико ја знам, био болестан, значи имао је проблема са желуцем и он је, ја мислим, отишао, отишао 28., ја мислим 26. да је отишао на операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада су већ постојале, значи, званичне службе које су радиле при Војсци Републике Српске за обавештајни рад, значи за праћење лица, страних лица, за радио везу, значи, као и сада да уђете у било коју касарну, то је тада имало 06. јуна. Значи, имали су све те службе формиране, та Војна пошта 8469. И ту мора постојати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам ја Вас, да ли Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ништа? Пошто нам многи сведоци кажу да су их заробљавали војници? Који су то војници?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама, који су били војници у јуну месецу на територији општине, у граду, не причам Црни врх, него да видимо сада у граду? Која је то војска која може да доведе неког заробљеника, двеста људи у неки логор или како да назовемо, сабирни центар? Да ли сте виђали Ви ту војску?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војске, значи, претежено су сви на терену имали војне униформе. Значи, почев од оне старе Југословенске народне армије, значи она СМБ класична униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас конкретно, која је све војска била у граду Зворнику у јуну месецу од када Ви долазите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, повремено дођете у град, која је то војска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У јуну месецу поред нас су били јединица Српске радикалне странке из Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њима командује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гогићева јединица. Они су били под командом тада, требало би да буде да је Благојевић њима издавао наређења, значи под командом војне поште, јер сви су тада морали припадаати и потпасти под наређење војне поште. Ја заиста не знам што се тиче, али они који су били присутни, значи од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте у истрази, судија Вас пита, да ли се помињао неки Штука у Зворнику? Кажете, Штука, име му је Жељко, припадао је Гогићевој групи, значи група из Лознице, негде око двадесетак. У чијем саставу су они били, а Ви кажете, они су директно били под патронатом Ратног штаба Браном Грујићем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, јер тада је њих Ратни штаб, то је почетком априла, уствари током априла када их је довео, они су тада и припадали Ратном штабу. Значи, њима је Ратни штаб издавао наређења. Касније ко им је издавао наређења, то не знам, али они су и даље били присутни у полицијским униформама које су добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када су они били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам их виђао значи до 28. јула 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све док нису ухапшени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Док нисмо ми ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, да ли је и Марко Павловић ухапшен са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, али он је касније ухапшен. Ја мислим да је он пар дана после, то је негде 04., 05. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто, због чега, ко је њега ухапсио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био у хелији заједно са 80 бораца у једној просторији, можда оваква, можда мања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате? Да ли сте Ви у то време били у затвору?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, био сам у том моменту, био сам тада у затвору и потврду коју сам донео везано за то. Ја сам био издвојен из те групе и био је мој брат издвојен. Он је одведен у Угљевик, ван Бијељине. Мене су тада испитивали припадници Бањалучког корпуса, јер је тада постојао сукоб између бањалучког дела и паљанског дела. Испитивања која су вршили у Бијељини, значи инспектори који су радили, су били директно укључени у шверц и транспорт «Голфова», обезбеђење транспорта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас за Марка Павловића, да ли знате нешто зашто је он ухапшен, јесте сазнали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он јесте ухапшен, али знам да је био ту у затвору, али не знам зашто је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи, нисмо имали контакта, ево од тада значи, тада сам га видео и ево, значи, јуче овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га после уопште виђали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисмо се после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута, јуче сте рекли нешто о Шапцу. Колико пута је Марко слао за Шабац Вашег брата? Рекли сте у априлу када је убио у «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два пута је слао, значи, то је у априлу што се тиче «Алхоса» и ово за Челопек. После тога знам да је био два дана ван терена и да је дато Шапцу да је транспортован за Шабац. Е сада, знам да је још неколико лица приводио везано за дела која су радили на територији Зворника, што у Малом Зворнику, значи у СУП Мали Зворник, што Шабац, јер тада је Окружно тужилаштво припадало, значи Зворник је припадао Шапцу, тој регији што се тиче тужилаштва, старог Закона овог СФРЈ. Значи, нису одвођени, на пример у Бијељину, као што смо ми били 28., 29. јула, јер је тада званично и формирана Република Српска и Војска Републике Српске и надлежност је била Бијељински суд, а значи до 28. јуна је све било упућено у Мали Зворник, Лозница и Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки суд, да ли је радио неки суд у Зворнику, тужилац у јуну када сте Ви били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Сигурно да је постојао, али не знам да Вам кажем искрено, значи не могу тврдити, али сигурно да су институције постојале од првог момента ратног стања и Српска општина Зворник је формирана, значи на дан, дан пре избијања сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ми ово нешто за ово исељавање Козлука. Ви кажете, нисте били присутни. Међутим, причате овде у истрази да сте Ви задужили овог Вашег заменика Мију Павловића да он комплетно о томе Вама прибави написмене информације, па сте Ви утврдили како је то организовано и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете то је одрадила војна полиција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Студени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи Војна пошта 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет са друге стране кажете, све је то урадио Ратни штаб? Сада, да ли је то исто или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знате како, постоји могућност да у команди надређених, значи, војна пошта је имала надлежност после 19. јула, овај после 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, није постојала та војна пошта све до 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, имали су те предрадње, стварање војне поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, имали су вој печат, број протокола је био у десној страни и имали су потпис официра који је био задужен у том периоду. Значи, ја мислим да, колико знам, да је Обреновић од 17., 18. маја да је био негде кратко време, неких десетак, петнаест дана, Благојевић везано за војну пошту 8469, да је Благојевић наставио, да је био ту до 26. јуна, док није отишао на операцију и потпуковник Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После њега, добро то смо чули.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После Василића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ово, сачекајте само да мало скратимо.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, што се тиче расељавања, то причамо о Козлуку, овде у истрази, радила га је војна полиција, значи Војна пошта 8469. Ту је негде око 1.800

људи пребачени су за лозничку регију у спортску халу у Лозници. Одакле мушко становништво прихваћено у Суботици, из Суботице пребацивани за Мађарску у центре за обуку. Након 20-30 дана обуке, враћени су доле, Пети корпус код Фикрета Авдића за даљу борбу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда кажете, пита Вас судија, зар Вам то није било мало чудно, Ви сте их чували без неких инцидената и сада одједном они се исељавају, ко је био надлежан за тај догађај, а Ви кажете, нисам имао могућности, јер је јединица 28. јуна ухапшена и пребачена за Бијељину?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 28. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте вероватно погрешили.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас судија пита, да ли сте могли да попричате са неким зашто сада иду, Ви сте их обезбеђивали неко време, а Ви кажете, нисам имао, јер прво, нису ми ни дозволили да расправљам око тога. Па Вас судија пита, ко је био надлежан за организацију исељавања, Ви кажете, значи, били су одговорни СДС, Ратни штаб комплетно, значи, Бранко, Марко Павловић. Е сада, по чијој су они директиви добили наређење, то је сасвим нешто друго?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи они су морали, Ратни штаб, Ратни штаб је морао добити наређење од команде Војне поште 8469. Значи тај ланац је морао да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете да су то паралелне власти, нешто ради Ратни штаб а нешто војска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам како су они делили то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, не знам како су они делили то међу собом, али по ланцу, значи, мора 8469, команда, значи која је задужена за Ратни штаб, за територијалну одбрану да донесе писмену одлуку и да се да наређење Ратном штабу или територијалној одбрани да би ови извршили то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то утврдили да су они то урадили? Кажете да сте задужили Мију? Шта Вам је Мија повратно, шта Вас је обавести?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Речено ми је да је војна полиција радила, која је припадала, значи, под командом 8469 и да је са Ратним штабом и територијалном одбраном, да су значи обезбедили аутобусе за исељавање. То је негде око 30 и нешто аутобуса је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то обезбедио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, комплетно војна пошта, јер војна пошта је имала своје аутобусе, Ратни штаб и штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни аутобуси?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули да су били аутобуси «Дринатранса», кажу људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја говорим, војна пошта је имала три аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само три?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Три аутобуса, штаб, значи Ратни штаб и штаб територијалне одбране су од «Дринетранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви правите разлику, шта је Ратни штаб а шта је штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Правим разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ратни штаб? Пре сте говорили Ратни штаб ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб територијалне одбране, значи пре формирања Војне поште 8469, значи пре званичног дела, значи оних 30, 40 дана, те припремне радње за стварање комплетне касарне, постојало је, Ратни штаб значи територијалне одбране Зворник, тако се формирало, значи, писмено, тако се декларисало писмено. Значи, ја не могу сада рећи Ратни штаб па територијална одбрана, када је писало Ратни штаб територијалне одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи једно је, а сада малопре кажете, то су две одвојене? Ја сам Вас питала, да ли правите разлику између Ратног штаба и штаба То?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Правим ја разлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је разлика?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19. маја и разлика од 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада причамо после, шта је после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После, значи као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који исељавају заједно са војном полицијом, са тим Студеним, шта су они?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна пошта 8469.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ови други, који то све раде, ево сада сам Вам прочитала? Били су одговорни Ратни штаб комплетно, значи Бранко, Марко Павловић? Шта Бранко, шта Марко – Бранко као шта, Марко као шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је Бранко, да је, како се зове, Брано Грујић да је тада био председник општине, да је Марко Павловић тада био начелник територијалне одбране, требало би да буде, значи, то као што је раније оно формирано Ратни штаб територијалне одбране Зворника. Са тим документом о исељавању, значи да не би долазило до сукоба, до ексцеса, једноставно је, обезбеђени су аутобуси, послата је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, шта да не би долазило до сукоба, приликом расељавања, ексцеса, шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не само то, него становништво које је дошло из околних места, значи, које се раселило из правца Сарајева, из правца Тузле, које је пребегло, из правца Растошнице, шта ја знам, они су претежно сви се груписали ту у Зворнику, тако да је Зворник као Зворник имао преко три хиљаде Срба, странаца који нису ту уопште били пријављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избеглица?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Избеглица и једноставно су радили, значи и пљачке, и много ствари, а да Ратни штаб ни војна полиција, нити војна пошта нису могли да похватају које је то људство, јер то људство није припадало Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Какве везе ти људи имају са Козлуком и са њиховим исељавањем, то нас интересује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи управо због проблема, због пуцања по Козлуку, због прављења ексеца у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је пуцано по Козлуку, то нам нисте говорили, први пут сада то чујемо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, то је прављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте их чували, кажете, све је било у реду и сада Вас судија пита, како сада одједном они да иду, а Ви кажете, то организује СДС? Јесте причали

са Марком, реците нам то? У истрази сте помињали да сте са Марком причали нешто везано за то, зашто они сада иду и он Вам нешто одговара?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Питао сам Марка, због чега је све било потребно, када једноставно то становништво значи није пружало отпор, није правило проблема, није ми јасно зашто. Каже, овако, екстремисти који су исељени, значи екстремисти који су дошли из околних места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо јуче иселили те екстремисте. И шта каже, зашто сада ови који нису екстремисти, а ту живе, да иду? Да ли Вам каже нешто на ту тему? То је већ учињено, то сте рекли, екстремисти су напустили, добро? Остало је, кажете, људство 1.800 људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, око 1.700, 1.800 људи је било смештено у спортској хали у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, људи Муслимана у Козлуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Муслимана, Муслимана, они су били смештени, извежени аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су извежени, питам Вас, шта сте причали са Марком, зашто да се расељавају, то Вас питам? Јесте разговарали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам разговарао, али сада тачан ток речи, у контексту може бити само да је, да не бих сада нагађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да Вас подсетим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажете, питао сам Марка, зашто је то урађено, када нису правили проблеме. Рекао је да информације отичу одатле. Судија Вас пита, какве информације, Ви кажете, па, обавештајне информације, кретање јединица било је ту, погобија, сачекуша којекаквих што се тиче јединица које су ишле у извиђање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор неки Милојевић Слободан, погобија његова. Мислим да је то узрок расељавања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, да. Радило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се сада сетили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, да, да. Три пута је тај капетан Милоје ишао, значи, у том правцу из Козлука, то је у центру Козлука, лево се скреће према Зечијој коси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај капетан Милоје пре што смо причали о њему?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Милојевић Слободан, што нисте могли да се сетите презимена, па сам Вас питала да није Јовић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај исти капетан Милоје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Значи, тако су га звали капетан Милоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он три пута ишао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И после погобије, после погобије капетана Милоја који су, значи цела та јединица је негде око четрдесетак људи имала, која је била стационирана у обданишту, значи моје је виђење да је то био узрок и повод, значи расељавања тих лица из Козлука. Значи, то је моје виђење, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они тврде, оптужени, да су се они добровољно иселили? Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они тражили да се иселе добровољно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доста људи Муслимана се исељавало преко Дрине, плаћали су тим чамцијама по 2.000 марака да пређу преко Дрине, иако су имали места и да препешаче Дрину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су плаћали, ако су могли пешке?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једноставно су напуштали своја огњишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који то период причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, говорим то за период тај, мај, јуни месец и тада, значи од 4.700 Муслимана које је било у Зворнику, у овоме Козлуку, преко 2.000 их је у том периоду, значи, април, мај изашло из Зворника на територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причамо сада о овима који су остали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Ови остали су временом, током времена, значи, маја, јуна месеца одлазили из Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о овима који су остали у Козлуку, ових 1.800?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли су они добровољно хтели да изађу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, само знам да су били транспортовани у Лозницу у спортској хали и да су одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте неке пуцњава по Козлуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је већ почело, да назовем шенлучење ових избеглица из Зенице, Какња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели те пуцњеве, шенлучење или сте чули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то сам само чуо, тако ми је мој заменик Мија Павловић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је причао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, да су избеглице које су дошле из Зенице, Какња, да је постојао, малтене, директан сукоб, могло је доћи до директног сукоба, значи, ексцеси, шенлучење, пуцање по објектима, значи то људи који су изгубили већ своје огњишта, дошли су на туђа и једноставно су, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви престали да их штитите, кажете, Ви сте изашли па сте се вратили после, па ишло у јуну на Црни врх? Да ли их је неко други штитио, те Козлучане, да ли то знате, у јуну?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не знам, значи то не могу тврдити, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, све је то било организовано. Пита Вас судија, како су изашли из Југославије и прихват у Лозници, транспорт до Суботице, чекали су их мушкарци за обуку где су одвођени, посебно, значи, жене, деца, старци у центре. Ко је то организовао? Шта сте Ви сазнали после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су, значи, организовано превезени вагонима, значи, железницом до Суботице. У Суботици у Прихватном центру, Прихватни центар не знам тачно где им је био, али се знало, значи увелико у том периоду

причало и говорило да у Суботици су прихватили избеглице из Козлука и других места, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то организовао, то Вас питам, да ли је то Вама познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, вероватно тада југословенска влада, значи и прихват, и храну и шта ја знам, не знам колико су људи били ти уопште обезбеђени са храном, са водом, шта ја знам, значи не могу то причати, али значи то мора да стоји Влада иза тога да су они пребацивани и да не би долазило до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви са овим Пиварским, о коме сте исто причали, имали неки контакт? Да ли сте учествовали некада са том јединицом у неким борбама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он био подређен, да ли знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сви смо ми били подређени, значи, у том периоду април месец – мај месец Ратном штабу. Ратним штабом је командовао, значи, неко из Тузланског корпуса који је био надлежан, значи у том периоду. Тада је био овај пуковник Милошевић. Пиварски знам да је имао можда до 15 људи, 13, 14, 15 људи не више и он је био распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени да је он био десна рука Марку Павловићу, један оптужени каже? Да ли је Вама нешто о томе познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, то се тако причало, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви нешто о томе знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су самовољно радили, значи, доста ствари, на пример ово везано и за Дрињачу, били су распоређени у Дрињачи и онда због самог таквог односа официр који је био активан официр, поручник Матић је извршио самоубиство због њихових недела који су они починили, а припадали су под његовом командом на територији Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви то сазнали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сазнао сам, овај, током 1993., 1994., 1995. године. Значи, ја сам радио на томе, с обзиром да сам био хапшен и да је поступак био у току, ја сам морао обезбедити себи податке да бих могао да докажем оно супротно од онога што је било приказано. Јер нисам тада, ни 1993. године сам напоменуо, значи, Државна безбедност када ме је испитивала, да нећу дозволити да неко «пере» свој прљав веш преко мојих леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А причали сте о Дивичу, па кажете да је разоружање радио Пиварски?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По наређењу Ратног штаба ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски и Нишки?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је Марко ишао на преговоре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, после тога, знам да су доведени у Дом културе у Чelopeку, пар дана после тога? То ме интересује.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Људство које је било тада је било из Дивича. Ја не знам тачно када су они, тачан датум разоружавања њиховог, само знам да се појавило, значи, два момента током априла, маја месеца, две велике количине оружја, значи, оружје које је, значи, ловачке пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажу они да су разоружани, добро. Шта кажете ово, знам да су доведени у Дом културе у Челопеку пар дана после тога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали, пар дана пошто су доведени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче нам кажете да сте тек сазнали када је Ваш брат убио ових 17 људи за Видовдан, а сада кажете, пар дана после тога? После чега су доведени у Дом културе у Челопеку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, вероватно после разоружања, када им је било разоружавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја не знам како да Вам, хоћете Ви сами да прочитате ово, па ми објасните. Да ли трећи пут да Вам читам? Знам да су доведени у Дом културе пар дана после тога? Међутим, ја нисам, мени Марко када је говорио да треба да разоружају у истом дану Дивич и Козлук, ја сам одбио и једно и друго наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сам дошао у сукоб са штабом, значи Ратним штабом, јер нису ми давали, седите колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја бих Вас само замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу сада да ме прекидате, јер нису ми давали писмено наређење.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само да нам кажете, која је страна тог транскрипта да би могли сви да пратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 29. Дошао сам у сукоб са Ратним штабом територијалне општине Зворник, ево сада сам Вам прочитала цео.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То може бити само мај месец, почетак маја месеца, када сам ја и дошао у сукоб, јер тражио сам да ми се да написмено за разоружавање, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих места?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тих места. Међутим, пошто то нисам могао да добијем, ја нисам ни покретао јединицу, значи, ја сам имао јединицу, да назовем на «стенд бају», значи, једино у тим хитним интервенцијама приликом пробијања линија. Иначе, других активности нисам имао. Значи, ја сам једноставно физички и кондиционо припремао и обучавао, а све остале интервенције које су биле приликом, значи, напада на одређене линије, ја сам вршио интервенцију, значи, да се успостави линија, значи да се све то нормалнује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато сте дошли у сукоб што нисте хтели да Вам дају писмено наређење за разоружавање?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, зато што једноставно нисам желео ништа да радим, значи како сам рекао првог момента, да нећу покретати јединицу, док не добијем написмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта каже Марко, зашто Вам не да писмено наређење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, каже, па нема шта, значи није ми ништа дато објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Ви нисте послушали наредбу свог команданта, Марка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте санкционисани због тога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нисам санкционисам, једноставно, ја сам видео ситуацију, значи, искористио ситуацију 17. маја да померим комплетну јединицу, да извучем са терена, да не би дошло до крвопролића, значи да не би дошло до страдања тих људи који су дошли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно када сте отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се виђали, кажете, са Марком се никада, да ли сте се са Браном Грујићем можда још некада видели после тог 28. јуна, Ви одлазите ухапшени, после сте пуштени? Да ли сте се још некада видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брану Грујића ја сам виђао, јер мени је супруга из Зворника и онда сам га виђао у пролазу, значи нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После свих тих догађаја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, значи, ја сам долазио у Зворник и једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали овог Драгићевића, био је у Вашој јединици?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте и о њему причали, какав је он био као војник? Да ли сте га Ви упознали ту када је дошао у Вашу јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он дошао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто, какав је он био као војник, да ли се сећате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Као војник, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као човек и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Као војник је био изузетно храбар, нормалан, значи ја га знам као нормалног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, да ли се Ви враћате? Добро, нећемо да констатујемо.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја га знам као нормалног борца, значи до оног периода док је био до момента хапшења и после хапшења, значи до 28. августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он ухапшен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, али све значи до 28. августа, ја га знам у том периоду, значи од, мислим 10. априла, 09., 10. априла па све до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели некада касније?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Касније, видео сам га једном мислим 1997., тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали овог Филиповић Синишу некада касније?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Филиповић Синишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте нешто у истрази причали да сте га виђали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, виђао сам Филиповић Синишу, четири-пет пута, тако да знам да се вратио, значи као борац је био изузетно добар, знам да је са оцем радио зидарске послове, значи те грађевинске послове, да се оженио, да има једно или двоје деце и знам да после тога није имао криминалне радње, јер ја сам контактирао све који су били код мене у јединици и замолио их, молио их да не

праве никаква кривична дела, јер да се сете само шта су били пре рата и нека наставе да раде свој посао, а не да замишљају да су неко и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то причали са њим када сте се видели, кажете, 1996., 1997. године, долазио кући код Вас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то, за Вашег брата нешто, да ли сте имали неки разговор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За брата знам да ми је рекао да брат, да је направио проблем, што сам и ја знао од Марка Павловића и од штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он то сазнао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сигурно у разговору са њим, шта ја знам, јер они се нису, иако су се дружили можда само у кафани, а иначе мој брат је претежно ишао, значи са једним Илијом Боброком, значи са Појата Истоком и мислим да је био још један, још један Босанац, али није био ту са терена. Мислим да се звао Лазић или Лазић, Лазаревић, Лазић, ја мислим да је био, да је побегао из Хрватске, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сте причали о мајору Андрићу. Да ли Ви њега лично познајете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Познајем мајора Андрића лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он живи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је живео тада када сам га познавао на Новом Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, задњи пут сам га видео 2000. године и после тога га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате сада где је?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ради?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је генерал Војске Републике Српске и једноставно сматрам да би морао да буде на свом радном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Републици Српској?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једино ако није пензионисан, значи не знам где би могао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, значи, фебруара месеца 2000. године када смо се видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да је све долазило са Пала, сва наређења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам одакле би дошло, значи из Бања Луке није могло доћи, јер Бања Лука је тада била у сукобу са Паљанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са Паљанима, са руководством са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Пала, да, да.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јер, Пале као место оно више личи на село него на град и тешко је да у једној новоформираној Републици, село преузме главну улогу градских структура, а Бања Лука је тада имала 250.000 становника све до августа месеца 1995. године, када су избеглице из Хрватске, још 150, 160.000 дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали оно 04. маја када су ови отишли, овај Сима Четник из Руме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са Лоповом и са Драгићевићем? Да ли су и они тада напустили или не? Причали сте у истрази, ево страна 36. Јесу истерани? Да ли су они некада кажњени њих двојица, кажете били су добри војници?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја мислим да су они, да су они остали. Не знам да ли је Синиша због својих Румљана, значи својих мештана отишао са њима, јер њих је било 16 из Руме и не знам да није он отишао заједно са њима, значи, не могу то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Драгићевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Драгићевић, Драгићевић, Драгићевић је остао, мислим да је остао, значи, не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте у истрази да су обојица отишли, Шевић Ђорђе и Драгићевић и Филиповић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи да су отишли, отишли су заједно са том групом, али то 04. маја када се дешавало, по њих је дошао Пера Јанковић, председник СДС за Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Али, после у јуну, да ли долазе, да ли су ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Црном врху?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На Црном врху, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иду и у град? Да ли имају нешто слободно или су стално тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо тада, као јединица имали улогу, значи да у сваком рову имам по двојицу људи, значи из јединице, да би мештанима који су из Цера и Јардана који нису имали, значи, тог борбеног искуства, једноставно дали одређена упутства како да се понашају у тој борби, тако да у јединици сам тада имао и двојицу Муслимана, имао сам и Хрвата, Словака и Македонаца, значи, нису јединице биле искључиво само српског карактера, него једноставно је јединица имала тај карактер, значи тада и са тим двојцом бораца, Алићем и Суљићем, једноставно, значи имао сам другарски однос. Значи, они то живе, један је чак тешко рањен, Алић је тешко рањен, он је изгубио ногу на ратишту, а Суљић, он живи у Лозници и данас дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево имамо овде страну 43 у истрази па сам хтела да Вам предочим. Кажете, овако, помињете сада опет овај официрски кадар, пуковник Милошевић и тако даље. То је онај за кога сте рекли да је све?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, он је командант Дринског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или бригаде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Бригаде, не знам како су га они формирали, али корпус, он је јачи од бригаде, тако да, Дринска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он, до када је он, односно какав је однос између њега, Андрића, Благојевића? Да ли се они ту преклапају или су надређени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пуковник Милошевић, значи, са седиштем у Гучеву, он је имао надлежност све до 19. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А после 19. маја, пошто је Андрић родом из Зелине, то је изнад Шеховића, то је брдо према, од Осмака према Шеховићима, он је као кадар, значи, тада расформираној југословенској војсци, значи Југословенској народној армији, распоређен матичној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он после Милошевића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Он после, Андрић постаје командант Бирчанске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажем, Милошевић је до 19. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Милошевић је за Зворничку бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које нема?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема више, значи после 19. маја нема. Од 19. маја надлежност је, значи, војне поште која је тада формирана, ОБреновић, Благојевић, Василић и Босанчић, Иван Босанчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете, 28. јуна се тек званично формира?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Андрић, шта сте њега поменули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Андрић, Андрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је он периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је у периоду, само моменат, ја сам њега упознао, само моменат да не бих, јун месец, значи 05., 06. јуна заједно са потпуковником Благојевићем на Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сте рекли неки сукоб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су се сукобљавали Андрић и Благојевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сукоб, Благојевић је био по чину потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Овај је био, овај мајор безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Андрић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мајор безбедности је имао веће ингеренције од потпуковника. Ја не знам за шта је он био задужен, да ли за инжењерију, не знам која је струка његова у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Андрић, кажете, командује Бирчанском?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Бирчанском бригадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Биначком бригадом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Биначком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Благојевић овом Зворничком у формирању?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И паралелно делују?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Паралелно, значи тада је постојао тај договор и они су имали тада те разлазе војне, те сукобе због тих чиновца. Ја сам тако видео, значи и тада на том састанку, на Црном врху ја сам рекао, дајте, ово је празан простор који сте формирали ви, због ваших сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оној линији што сте причали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На оној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте се договорили да Ви то обезбеђујете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је, кажете, Благојевић био болестан и није излазио из канцеларије и одлази 26. на операцију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долази Благојевић, да ли Ви знате, обзиром да Ви нисте ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао пре Вас, пре 06. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли је Андрић могао да има нека овлашћења, наредбодавна над штабом територијалне одбране Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лично не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лично не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вам нешто показати, ево овде имамо овај један документ Хашког трибунала. Ево, да Ви погледате, па ћете прочитати.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то овај документ од Фадила Бањановића што смо добили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да смо од Тужиоца добили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то документ који сте званично добили од Хашког трибунала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражила сам да ми доставе и оригинал, али то је документ који има број заведен у Секретаријату Хашког трибунала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А добијен је од Фадила Бањановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви документи који имају број, имам то и у предмету, који имају број у десном горњем углу на неком писменом доказу, значи да су већ заведени и изведени као доказ у неком предмету. Значи, они припадају Секретаријату.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада Вас разумем, само не разумем околност како је сведок Фадил Бањановић добио документ од Хашког трибунала. Било би логично да је Тужилаштво добили током поступка. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би све било логично, па није.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих само једну малу интервенцију. И када се појавио овај документ код нас у списима предмета, ја сам изражавао сумњу у оригинал тог документа, да ли је то заиста тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није оригинал.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јер, ми нисмо ни саслушали ово лице потписника, да видимо да ли је то фалсификат неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушаћемо га, наравно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Мислим да идемо обрнутим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предмет је заведен као доказ у Трибуналу.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али то не значи да није фалсификат, знате. Ово је можда неко фалсификовао на пола стране, ископирао једну и другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, ја сада имам сведока, ја ћу то сада урадити. Ако утврдимо да је фалсификат, нећемо га ни читати и тај део исказа нећемо користити. Да ли може режија да нам пусти овај документ? Кажем, писала сам допис Трибуналу. Не чује нас режија.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда су на одмору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису, данас поготово нису. Режија, да ли можемо да видимо документ на овој документ камери? Ево, видите овај документ овде. Каже да овај Андрић наређује као команда бригаде «Бирач» 28. маја.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат. Слабо се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће да се види, ево види се. Значи, наређује штабу ТО Зворник, ангажман јединице и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обавештавамо вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наређујем, ево наређујем, има наредба под седам тачака.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само, само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свашта ту нешто наређује и жали се да ангажују по сопственом нахођењу и тако даље. Да ли сте прочитали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, али ја не могу овде ништа коментарисати, из једног разлога јер је то везано за датум који је приказан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све смо објаснили да Ви не можете.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И потпис ми је тотално нејасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам о садржини, да ли можете да прокоментаришете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не могу, значи, не могу коментарисати нешто што ми је непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. јуна када Ви долазите, да ли Ви знате да Андрић има неке ингеренције над штабом територијалне одбране или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он нема ингеренције, значи по мом виђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, ко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја говорим значи моје виђење, него ингеренције над штабом територијалне одбране Зворника искључиво има Војна пошта 8469. Значи, говорим за период од 06. јуна када сам дошао на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, да та војна пошта се тек формира, још није формирана, него 28. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она је имала званичан документ, значи који су давали, са печатом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја сам 06. јуна, од 06. јуна су имали ту документацију, значи они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је 28. јуна, кажете свуда у исказу, 28. јуна је формирана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Формирана, значи, ја напомињем већ једно пет, шест пута да постоје, да је постојао пред период, припремни период за формирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је формирана она има свој печат, свој протокол?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она има свој печат и број протокола. Значи, нема шансе да не буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вам сада нећу предочавати ове одбране оптужених, него ћемо после када будемо ове саслушавали, да не правимо ту дигресију. Кажите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Можда је сада време ипак да расчистимо ово, разлика између Ратног штаба и штаба ТО. Јуче је то било исто, а сада он то прави

разлику, али није објаснио детаљно разлику и да ли је разлика, па да знамо, а то је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има разлика нека? Прво је рекао има разлике, а после је рекао Ратни штаб ТО.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем, ја не могу знати шта су конкретно, значи ја говорим оно моје виђење како је то вођено папиролошки. Шта је рађено, значи, ја то не могу јер ја нисам присуствовао ни једном састанку који је имала, значи и општина и Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има разлике између Ратног штаба и Ратног штаба ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постојала је разлика, значи, Ратни штаб, значи како је гласило, значи Ратни штаб територијалне одбране Зворника до 19. маја. Рекао сам са ингеренцијама ко је, значи, ко је имао ингеренције у том периоду, значи, ко је издавао наређења Ратном штабу и команди Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 19. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19. маја, говорим сада за период 19. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је издавао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пуковник Милошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, од 19. маја, значи од 17. маја, значи када сам изашао, у ноћи између 17. и 18. маја до 05. увече, значи ја 06. маја, 06. јуна упознајем тада потпуковника Благојевића, значи Благојевић је представљао Војну пошту 8469. Он је био потпуковник, командант Војне поште 8469. Он је тај који је давао наређења, значи Ратном штабу територијалне одбране Зворника. Како су они поделили, ја то не знам, значи не могу рећи да ли је Ратни штаб директно припадао, значи Војној пошти и извршавао наређења команданта Војне поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питамо Вас, да ли постоје неке две организације, Ратни штаб и Ратни штаб ТО, а све у Зворнику или само једно то постоји?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само једно, само једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно тело?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једно тело, само што су подељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неке везе Брано Грујић, а да Ви знате са Ратним штабом, једним тим телом које сада утврдисмо да је једно тело, а да Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић је имао, значи, можда само пет до седам дана у том периоду до негде до 11., 12., 13. априла 1992. године. После тога је, колико ја знам, постављен за председника општине и водио је општинске структуре, Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председника општине?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви чули за неку Привремену владу да постоји у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, та Привремена влада, општинска влада, значи Привремена општинска влада пошто су биле две паралелне привремене владе. У периоду, значи до 04. априла када су Муслимани формирали Привремену владу, само моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нас интересује после, нећемо да идемо сада.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, постојале су те, значи, 04. априла, до 04. априла су постојале две привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада причати нешто што Ви нисте ни били ту пре 04. априла. Питам Вас за Привремену владу у Зворнику после, када је Зворник постао само српски? Да ли знате ко је био шеф те Привремене владе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Јово Мијатовић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јову Мијатовића знам, знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је функција његова била?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јово Мијатовић, ја мислим да је он касније био посланик у Скупштини Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, касније?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи 1992. године тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у време рата, април, мај, јуни, да ли је он био ту у Зворнику, да ли сте га виђали

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Једном само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је он радио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки важнији човек или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га упознали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи у «Алхосу», значи ту су долазили, пролазили, Привремена влада, секретар, чега секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваша канцеларија је била у «Алхосу»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У «Алхосу», горе на спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ког периода?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Била је до, само моменат, све до 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се враћате и одлазите на Црни врх, да ли и даље имате неко седиште у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Немам седиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте када дођете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ако дођете у град, да ли имате неку канцеларију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После ћемо да Вам предочимо шта кажу оптужени. Да ли имају нека питања за сведока?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли могу предати ово сте ме питали за Бијељину, везано за овај поступак који сам добио 06.01.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би са оним другим што сам Вам тражила?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ђорђевић није ту до краја недеље тако да нисам могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Констатује се да сведок прилаже суду решење Основног суда у Бијељини, К-301/97 од 06.01.2006. године.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли постоји могућност да добијем само фотокопију ако није проблем? А ако не, онда ћу тражити од суда да ми пошаљу поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, вратићемо Вам. У Бијељини се ослобађају од кривичног гоњења решењем, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не знам да ли је сведоку искључен микрофон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видим одавде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја не знам, јуче сте помињали да ћете донети неку документацију, неке наредбе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је везано за Ђорђевића, адвоката Ђорђевића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Вучковићу, да ли сте Ви радили некада за ДБ?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за војну безбедност?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За војну безбедност, ја сам одређене информације давао Мирославу Богдановићу који је он имао директне контакте са војном безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта то значи, да ли сте Ви радили за војну безбедност? Одакле Вама те информације?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: С обзиром да сам био на терену, значи информације су ми биле доступне као и многим, с том разликом што, значи, што је интересовало војну безбедност шта се дешава везано за праћење страних лица, а односило се на лица која су долазила из правца Сирије, Либана, Авганистана и то их је било негде у периоду, значи од 09., 10. априла до 17. – 54.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то не морате даље ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у вези овога, мени је остало потпуно нејасно Ваш одлазак у Зворник и како сте одлучили Ви да тамо останете? Кажете, отишли сте као обезбеђење Мирослава Богдановића, посланика, једном, па други пут?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте Ви то одлучили да останете и на који начин сте се одлучили? Да ли сте то одлучили у Србији или тамо, како је дошло до тога да Ви тамо останете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рећи ћу Вам овако, значи, мој отац је родом из Маглајана код Лакташа. Ја сам држављанство ми је, значи, Републике Српске, значи босанско, тако да је мени комплетна очева фамилија, значи везана за Босну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, то је био мотив Вашег останка тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мотив је био да ја дођем до мојих, значи до моје родбине, да би их упознао са комплетном ситуацијом о чему се ради. Међутим, то уопште није било могуће у том периоду, јер је рат букнуо, значи прво у Сарајеву,

убиство, она крвава свадба, па је март месец било убиство водника на релацији Међеђа-Сапна-Међеђа, према Зворнику. Било је убистава неколико војника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Ја бих Вас само молила кратко ми одговарајте на питања, да не дужимо причу. Ја Вас питам мотив, Ви кажете зато што је родбина из Босне. Реците ми, у вези овог Вашег постављења за команданта јединице «Игор Марковић», на који начин је то одлучено? Каквих Ви имате војних сазнања? Ви одлазите тамо, те људе не знате, како је дошло до тога да Вас поставе за команданта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Те разговоре је обављао Мирослав Богдановић, с обзиром да сам ја активан спортиста и данас-дан сам тренер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте служили Ви војску?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Давних дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И каква сте Ви имали војних сазнања везано за командовање и такве ствари, Ваша искуства? Шта сте Ви били у војсци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Инжењерија антитерористичка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Која су Ваша била, рецимо нека, да Ви будете командант неке јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Електромеханичар сте по занимању, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чак су Вас поставили за обуку добровољаца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези ових, има ту различитих периода када сте дошли, па онда обука добровољаца, па од 27. априла командант јединице и тако даље, па сте остали до 19. маја. Од 19. маја до 06. јуна нисте тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 17. маја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: До 17. маја, мене интересује, овај јуни месец 1992. године. Значи, не интересује ме форма оно ко је шта био по папирима, него фактично стање. У том једном периоду, значи тај јуни месец, интересује ме фактичко стање у смислу, није оформљена Војска Републике Српске, ЈНА престала да постоји, шта се конкретно дешава у Зворнику у том периоду, без обзира што формално не постоји, да ли је војска још увек у том периоду командовала?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Која војска, која војска, само ми реците, на коју војску мислите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је постојао неки војни кадар који је вршио команду у том периоду, али фактички?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Морате ми конкретно поставити питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Било једна, било друга, било ЈНА, ко је у том периоду из војске? Да ли су оставили Марка Павловића да он буде ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ако мислите на команду Југословенске народне армије, значи команда Југословенске народне армије је, значи, званично до 19. маја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам за фактичко стање, значи, без обзира што је распуштена ЈНА и тако даље, шта се фактички дешава, који војни кадар командује у том периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Командује кадар из Тузланског корпуса који је био под командом Саве, генерала Саве Јанковића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко ме они припадају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су припадали Југословенској народној армији. Ја колико знам да су тада Тачић, Денчић, Салапура, да су пуковници, да су они држављани Босне и Херцеговине, да Саво Јанковић је изашао ван терена, значи ван терена 10. априла, ван територије Босне и Херцеговине и значи од тих неколико пуковника колико је било по држављанству, Босанци, они су остали ту, јер се званично Југоловенска народна армија расформирала. Значи, као што је било у сарајевској касарни, где су поређани официри, значи, са једне стране су били Срби, са друге стране су били Муслимани, Хрвати, Македонци. Свако је отишао својој кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ја Вас то и питам, без обзира, значи што није постојала, али фактички команда је бивших ових ЈНА, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сасвим нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, помињали сте нешто војна полиција у том једном периоду јуна месеца 1992. године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, војна полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је био у Зворнику, рецимо за ту војну полицију, ко је био главни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Почетком 1992. године, април или мај?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, у јуну 1992. године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Требао би да буде, да ли Бранко Студени, мислим да је Бранко Студени био командант полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли је Марко Павловић, овде оптужени Бранко Поповић, могао војној полицији да изда наређења, да се нека лица хапсе у вези неких кривичних дела, у вези нерета неких?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не верујем, из једног разлога што је Марко Павловић био подређен Војној пошти, значи команди, значи од јуна месеца, од дана када сам дошао, значи 06. јуна, био је подређен потпуковнику Благојевићу. Значи, не верујем да је он могао да изда наређење. Једино ако је, значи, говорим сада оно што размишљавам наглас, да је потпуковник Благојевић издао наређење да Марко Павловић са војном полицијом изврши одређена хапшења, привођења или било какве операције, значи, једина та могућност постоји да. Значи, ја не могу да тврдим, значи, али мени је то, у војсци је искључиво познат лансц наређења.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, по неким Вашим сазнањима, Марко Павловић није могао војној полицији да изда наредбу, ухапсите то лице, јер је неког тамо убио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није могло, званично, лично. Али, ако је добио наређење од Војне поште 8469, онда је са тим овлашћењима или ако је имао неко од овлашћења од војне поште, онда је могао то да одради. Значи, неко наређење, значи ја не могу сада рећи Марко Павловић је наредио то и то, када он није био надређен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја Вас само питам, с обзиром да сте, видим, познавалац тамо, знате многе људе, ситуације, прилике,

командни ланац. Ви сте у свом исказу код истражног судије рекли: војна полиција, она је тада припадала директно, значи, до постављења Војне поште, значи постављења Војске Републике Српске, припадала је искључиво Ратном штабу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И сада везано за то што Ви кажете да је војна полиција припадала искључиво Ратном штабу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сада ми тврдите да Марко није могао њима да изда наредбу. Шта то сада значи, ако је њима искључиво припадала, а команда је тамо негде на другој страни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Искључиво, значи за период до овога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас искључиво и питам за тај период.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Који период?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јуни месец до постављења војске, јер наша оптужница је некако и базирана баш за тај период.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да Вам кажем искрено, значи, ја не знам тачно када ове предрадње за формирање војне поште 8469, потпуковник Благојевић је извршио формирање свих служби које постоје и које су, којима је он био надлежан у том периоду. Војна пошта 8469 је значи имала тај припремни период формирања набавне службе, инжењерија, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговорите конкретно. Јесте чули реченицу што Вам је прочитана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, није могао да он има ингеренције над војном полицијом у јуну месецу, јер је једину ингеренцију имала војна пошта 8469, потпуковник Благојевић је имао ингеренције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, значи без обзира што та војна пошта званично није формирана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она је функционисала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Она је функционисала фактички на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И Марко није могао да издаје наређења војној полицији, него је то морало?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да иде званично преко војне поште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само једну примедбу. Сведок се пита о околностима које њему као лицу по својим сазнањима и способностима нису доступни јер не зна. Значи, он не располаже знањем из те области, то са једне стране, а са друге, пита се о околностима у којима он није суделовао, па ово све представља његово закључивање и маштање, тако да мислим онај део његовог исказа као сведока о овим околностима није валидан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тужиоче, сведок је био командант једне јединице тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочена му је конкретно ова реченица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није био он члан Ратног штаба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Сведок је био командант једне јединице и таква нека сазнања врло су му позната. Он је питан овде на многе друге ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није био члан Ратног штаба, одакле су се добијала наређења.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је предмет утврђивања да ли су се добијале и ја Вас уважавам колега. Члан већа управо утврђује једну спорну одлуку, када је јединица у формирању, да ли дејствује, шта значи формално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, сада говори другачије него у истрази, управо му је сада предочена једна реченица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јединица у формирању, она функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је 43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то исто предочавала, али он сада говори супротно, у томе је проблем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези ових Ваших навода, Ви сте спомињали када је први пут Ваш брат Вучковић направио неки, убио неко лице у «Алхосу», шта сте тада Ви предузели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Конкретно, Ви сте били његов командант, био Вам је брат, али сте му иначе и командант. Шта сте Ви предузели да се то убудуће не дешава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Конкретно, значи, разговоре које сам обавио са њим, жао ми је што није жив да потврди то, друго позвана је лекарска екипа да, људство које је било повређено да им се укаже прва помоћ, значи, да им се укаже лекарска помоћ. Постављена су два стражара да чувају та лица која су ту затворена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, мене занима, шта сте предузели, то је санирање последица, али шта сте предузели конкретно да се убудуће више тако нешто не понавља?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постављена је стражарска служба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Везано за Вашег брата?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја Вам кажем да сам обавио разговор са њим да следећи пут када се деси, значи не желим да се деси случај, значи да ћу му бити онда све, значи и судија и тужилац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Ви сте му рекли, немој више?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи ја сам то и 10. априла када је постројена та јединица који су ми доделили то људство, значи које је било на терену, јасно рекао да се све прати шта се ради, шта се дешава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то смо већ чули у оном исказу. Реците ми, да ли је Марко Павловић знао за то убиство?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је Марко Павловић тада и предузео кораке везано са овим инспектором Вимићем из Малог Зворника и да је мој брат привођен тада са Појатом Истоком, тада био привођен и још нека лица су била привођена, која су исто долазила код тих затворених лица и која су вршила малтретирања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Марко Павловић је то неком даље пријавио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, и они су ухапшени и одведени у Мали Зворник, рађене су значи те истражне, значи испитивања, те радње су вршене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, шта је Брано Грујић везано за таква нека дешавања, убиства и тако даље, цивила, шта је он могао да предузме у том периоду да се то не дешава? Да ли Ви имате неких сазнања? Ви сте се у истрази нешто изјашњавали да он није ту могао ништа и тако даље, па ми реците, шта је он могао да уради?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић јесте био председник СДС; али он лично није могао да има утицаја некога, ауторитета да би спречио таква дела. Значи, почев од крађа, пљачке, паљења имовине, до убистава, малтретирања и тако даље. Значи, то Брана Грујић, без обзира какве је ингеренције имао, значи на папиру шта је био, да ли је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас и питам фактички шта је могао да предузме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи могао је само да изда наређења полицији, начелнику или командиру, ко је већ био задужен, да се то спречава. Међутим, пошто је много припадника тог полицијског кадра који је тада био формиран, ништа се није разликовао од људи који су ту били, формирајући полицијски час и онда су обезбеђивали зграде које су и сами крали, значи, сама структура полицијског дела није била на нивоу како постоји у тим нормалним условима. С обзиром да су то услови који немају, значи, немају здравог разума, то су услови уопште који, онај ко не доживи, не може да разуме и ко не види својим очима, тешко је схватити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. И објасните ми само ово, после овог Вашег периода повратка на Црни врх, значи тамо негде од 06. јуна, Ви сада кажете Ви добијате наређења од Андрића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вама у том периоду командант територијалне одбране Марко Павловић није надређени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, надређен Марко Павловић није. Надређен ми је искључиво Андрић, мајор Андрић и од кога сам, значи, званично добијао наређења. Обилазио је терен, с обзиром да је ту код њега и била, то његово огњиште од његовог оца, значи једноставно заједно ишли у враћање линије, јер су мештани напустили због нека три Муслимана која су се напила и почели да шенлуче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. И само још, не знам да ли Вам је председник већа указао, то су неке разлике. Ви сте везано за, оно када је Ваш брат, кажете направио глупост, што је можда блага реченица у односу на оно што се десило, Ви сте рекли у истрази да Вас је Марко Павловић звао моторолом, да је Марко био присутан, то је страна 17 и 18, да је Марко био присутан тада када сте разговарали са братом. Јуче сте на претресу рекли да није он, нити Вас је звао моторолом, нити је био присутан?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моторолом, значи, ко ме звао тада у том моменту, пошто сам био на извиђању око Црног врха, дошао сам у Зворник и значи директно сам ишао код Марка Павловића. Разговор, Марко Павловић није могао, пошто ми је речено брат у каквом је стању, а с обзиром да брат мој није подносио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ја само питам везано за те разлике. Да ли је тачно оно што сте јуче рекли или оно што сте рекли у истрази?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Овај, јуче ово што сам рекао, значи, разговор сам искључиво ја са братом обавио. Могу Вам тачно описати и место.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, не морате, то је већ детаљно све описано. Ја сам само хтела то да разјаснимо. Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И у истрази и јуче на претресу сведок говори о Павловићу, а то је Мија Павловић. Он је објаснио, то је била забуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек на другој страни исказа он се исправља.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да није био присутан, али ја бих молио председнице већа, да објасни, зашто, ово сада што је покушао да каже то је и у истрази рекао, зашто нико није смео да приђе брату и то, да уђе та реченица.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зашто нико није смео да приђе мом брату сем мене и Мије Павловића, мог заменика, из једног разлога што брат је постао све више неурачунљив, значи нон-стоп је био под утицајем алкохола, таблета, мислим не знам више ни сам. Ја сам веома мало времена проводио са њим, с обзиром да сам са 30 људи вршио нон-стоп претрагу терена, јер код мене је постојало правило да, ја сам имао седам пари браћа у јединици, један је брат ишао са мном, један је остајао у позадинском делу, у случају да неко ко иде са мном страда, да барем породици остане један брат, значи да остане једно дете у животу. Међутим, пошто мој брат није имао, значи, ја не знам ни како да објасним, значи не постоји реч, једноставно ми је жао што ми је брат. Ето, то је, ја сам то рекао и у истрази у Шапцу много јасније, до сада бих га прежалио сто пута и можда не бих имао ових проблема, ни ја, нити моја породица које имам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу се наставити управо овде где је колегиница стала, али да разјаснимо неке друге ствари.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Реците.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте, било да ли је то у истрази или јуче на претресу, оно што сте причали јуче на претресу, ја сам пажљиво слушао и мислим да сам и прибележио, рекосте да сте обавештени преко мотороле од некога из Стандарда, Ви сте горе на Црном врху, да је Ваш брат направио проблем у Челопеку, да сте отишли доле у Стандард, тамо сте тражили Марка Павловића, нисте га нашли. Ви само потврдите или негирајте ово што ја сада презентирам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да сте га потом тражили у граду и да сте га нашли негде у граду, дакле Марка Павловића, не Мију Павловића, него Марка Павловића, да Вам је Марко том приликом рекао како је Ваш брат направио проблем, да је побио неке цивиле, да се иживљавао над људима у Челопеку и да Вам је рекао да се налази у некој кафани поред Дома?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сте Ви са Мијом Павловићем отишли тамо, нашли га у тој кафани, био је у чојаном оделу, у белој кошуљи, шајкачи, аутоматска пушка, пиштољ, ножеви за појасом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, да ли сам ја добро јуче Вас чуо и овде себи прибележио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из Вашег казивања јуче у том делу дало би се закључити да је након Вашег разговора ту са братом и Вашег одласка из те кафане где је тек потом, да сте Ви то чули да је тек потом дошао камион у који су утоварени лешеве, да су четворица људи заробљених из тог Дома такође товарили лешеве, па да су и они побијени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја то не могу лично потврдити да сам видео, значи то се причало у кафани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Идемо овако, идемо онда овако преформулисати. По Вашим сазнањима ту са лица места, из приче са братом и из приче са људима из кафане, са газдом кафане, на колико је то било пре или након колико времена сте Ви дошли ту у Челопек по том догађају? Да ли се то дешава истог тог дана, истог тог сата?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да сам дошао значи по том свирепом понашању и ненормалном понашању мога брата у наредних сат и по до два сата, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сат и по до два?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да је камион тек касније одвезао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, камион је сигурно да је после тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одвезао лешеве?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одвезао лешеве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Пре тога сте рекли да је Ваш брат све време, да је то време био са Вама на линији, да је долазио у Зворник, да је направио у Челопеку два пута проблем, не једном него два пута?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај други проблем нам нисте описали, сазнања Ваша везана за тај други проблем? Ја сам прибележио себи овде, дозвољавам да сам можда погрешно, али сте рекли да је два пута направио проблем, а причали сте само о овом једном?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, то је било, ја мислим након, после ових лица која је свирепи побио и које је, он је у два наврата улазио, значи у Дом културе Челопек. Ја мислим, да ли је истог дана, значи, улазио са друге стране, значи Челопека, како ми је речено, да је улазио и да је са балкона, на који начин је ушао унутра, није ми јасно, јер од балкона Дома културе до пода има сигурно четири метра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како Ви то знате, да ли сте Ви били унутра?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам касније у Дом културе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Унутра Дома, да ли сте били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ишао сам, пошто касније, значи 1996., 1997. године, ја сам улазио у Дом културе и видео сам распоред Дома културе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када би тај догађај био у односу на овај када је побио оволико људи, 17 људи рекосте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим да је то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре или после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим, сувише су била везана та два догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите према свим тврдњама која смо ми чули овде у судници, дало би се закључити да су одмах сутрадан по овом догађају када је побијено 17 људи, 17 и више, мислим 19, да су људи евакуисани из Дома културе, буквално сутрадан? Па би се из тога дало закључити да то може, тај други проблем може бити само пре овога, претходних дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, знам да је у сувише кратком периоду, да ми је речено да је долазио још једном, значи да му није ово први пут, да је долазио још једном и да је правио проблем. Значи, ја не могу знати тачно када је долазио, али

напомњем да је долазио и пре 28. Када је то људство одведено одатле и под којим условима и на који начин, то не могу рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У реду, ја Вам само предочавам, па да сада, чисто као неко можда подсећање да пробате да временски сместите те догађаје некако, по неком редоследу. Да ли су Појата Исток и Марко Лопов, о којима сте говорили, припадници Ваше јединице, да ли су били припадници Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Појата Исток је био у јединици три дана и након три дана је једноставно нестао. Значи он је био негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У самом почетку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од 10. до 13., у том периоду, и после тога је нестао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, кажете да је Ваш брат често био у друштву са њим, па и да су били заједно у «Алхосу» када је Ваш брат убио једно лице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он у јединицу није долазио, значи није долазио у «Инжењеринг». Где је спавао у Зворнику, значи било је толико станова напуштених, где је спавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, да ли је био припадник јединице, у смислу да је био на борбеним линијама када је јединица била ангажована, да је био на платном списку и добио плату, па да ли је у том смислу био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Појата Исток је био на платном списку?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Био је на платном списку? То Вас питам, да ли је био на платном списку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не верујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је био на борбеним линијама заједно са припадницима Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема везе где је спавао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није био, према томе, значи нема теоретске шансе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када смо већ код тог «Алхоса», Ви рекосте да је Ваш брат тамо направио проблем, заједно са тим Појата Истоком, да је тамо убио једног човека, да су улазили и малтретирали и тако даље и да сте Ви одредили у склопу мера које сте предузели да се тако што не понови, обавили разговор са Вашим братом у смислу, немој више и одредили два мештанина да их чувају, то сте рекли јуче, ја сам себи прибележио и ја сам ту био одредио два мештанина да чувају, али су онда Пејини дошли, извели 72 лица из «Алхос», био сам присутан и убили су их на Шљункари?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био сам присутан када су их извели, значи из «Алхоса», јер тачно знам место где сам стајао и гледао сам та лица, јер једно лице је било поред мене, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко су људи које Ви одређујете да чувају те заробљене у «Алхосу»? Јесу то припадници Ваше јединице, из овог локалног дела, што би рекли, не добровољачког?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то је локално становништво које је ту било под оружјем и имало је исто обавезу као и сви остали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али какве су сада Ваше ингеренције према некоме ко није припадник Ваше јединице? Са којим правом Ви

можете неке да наредите или одредите тамо да чува, разумете? Ви кажете да сте одредили два мештанина да их чувају тамо, нису припадници Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То су мештани који су били присутни ту и они су одређени да, значи који су се задесили ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко их иначе чува када сте Ви дошли, када сте чули за тај проблем, ко их иначе чува, 72 човека треба чувати?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То их чува, полиција их је, полиција је требала да чува то људство, међутим, то људство је ту било пар дана присутно у «Алхосу», ч тако да те страхоте које су тамо рађене, значи и од мог брата и од Арканових и од других јединица, других људи који су ту били присутни, једноставно то више није било подношљиво, значи, четири пута је лекарска екипа излазила на интервенцију да укаже и да помогне људима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како бисте временски лоцирали тај догађај? Да ли је то у самом почетку, почетком априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тај догађај тачно је лоциран и тачно се зна датум од ког периода и када је урађено. Ја сам то навео у истрази.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, него само у склопу неких других ствари ја то питам. Ви рекосте да Пеја и његови да су ту били десетак дана максимално?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, 10, 11 дана, једанаести дан су изашли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, пошто о њему говорите, претпостављам да се то дешава у тих десет дана у почетку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно је наведено ту све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причали сте о неком тајном састанку у канцеларији Министарства одбране на који сте Ви упали онако куцајући ногом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, као кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас ја питам, да ли сте Ви као командант ове добровољачке јединице, одређени за команданта од стране Ратног штаба, Бране Грујића, кога год хоћете ту, дакле од неких званичних структура у Зворнику, да ли сте Ви као командант те јединице били припадник тог Ратног штаба, Кризног штаба или како год то зовете? Да ли сте били члан тог тела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам био подређен Ратном штабу, значи и добијао сам наређења од Ратног штаба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али нисте били члан тог тела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам био члан тог тела и ниасм присуствовао састанцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто нисте присуствовали састанцима? Нико Вас није позивао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нико ме није ни звао, друго, ја нисам ни имао времена, јер на терену бити 21 сат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, као командант јединице да ли сте били у обавези да свакодневно подносите својој претпостављеној команди извештаје, дневне извештаје, о дневном активностима јединице, шта је било на терену, да ли је ко погинуо, да ли је ко рањен, каква се борбена дејства изводе и тако даље? Команданти јединица уобичајено пишу те извештаје свакодневно својој претпостављеној команди?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То постоји у том ратном дневнику који сам ја водио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте водили ратни дневник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Водио сам ратни дневник и тај ратни дневник је, ја мислим да је у Хагу, јер је то било приликом хапшења 28. јула, сав материјал одузет, значи комплетан материјал и то је што у Националној безбедности, што у Савезној безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, изузев тога што сте водили ратни дневник, питам Вас да ли сте подносили коме какве, било писмене, било усмене извештаје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Усмене извештаје сам подносио Марку Павловићу, везано за одређена убиства која су се дешавала, јер пошто је он био командант Ратног штаба, он је морао да, значи имао је те ингеренције да спроведе даље. Па, то је уједно случај био са Сашом Маринковићем и Лелом који су извршили четвороструко убиство, два Хрвата и једног Србина, једну Српкињу и једног Муслимана из користољубља, значи пљачка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте подносили писмене извештаје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Писмени извештај нисам, јер Сашу Маринковића, ја мислим да је Марко Павловић ухапсио и да су они спроведени за Шабац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не питам само за ту врсту извештаја, него и оне уобичајене са извештајем са линије?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Интервенције са линије, значи, обавештавано је усмено, а ја сам то заводио у ратни дневник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како објашњавате то да сте Ви подносили Ваше извештаје усмено, а инсистирали сте на томе да Вам се наређења дају писмено?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису тражили писмено, да су тражили писмено, добили би.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како нам можете објаснити чињеницу да Вам је Марко Павловић наводно био надређени, а Ви, ето тако, ногом упадате на седницу тамо тог неког тела, на тај неки тајни састанак који се држи мимо Вас и одбијате да извршите наређење? У војсци је јасно да наређења могу бити писмена а могу бити усмена?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јасно, јасно је то мени све о чему се ради и јасно ми је какве сам сатисфакције после тога имао, значи, што од Савезног СУП-а, што од војног дела овамо на територији Србије због таквог понашања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Санкције или сатисфакције?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Санкције, санкције, а ту проблематику још увек имам, тако да, револт је био везан због чега да нас хапси, када сам сматрао да није било разлога. Ако је неко од појединаца из јединице морао бити ухапшен, онда је то могло на сасвим другачији начин да се регулише. И то је био једини разлог због чега сам ја упао на такав начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико сам Вас ја јуче пратио, Ви сте упад на тај састанак објашњавали чињеницом да сте одбили, да је од Вас тражено да разоружате село Дивич и да сте Ви тражили писмену наредбу, да су они одбили да Вам дају писмену наредбу и онда сте Ви сада из тог револта упали на тај тајни састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Све у једном дану се то одиграло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А на страну то што оптужени Бранко Грујић тврди да сте Ви на тај састанак упали под оружјем, да сте их тамо држали пет сати под оружјем и да сте тражили да Ви будете командант ТО? Да је су са Вама били Топола и не знам ни ја ко све не? То тврди оптужени Бранко Грујић.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То тврди и оптужени Бранко Поповић. Чули смо неке приче и у том смислу још?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нема шансе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видим смешкате се, шта то значи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема шансе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема шансе да је тако што било?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја јесам упао са ногом јер сам хтео да расчистим са Ратним штабом и уопште са свима њима, друго што је било и присуство одређених јединица које су доведене за припрему за 17. мај. Значи, пошто је Точидерска јединица послата раније да изврши све припремне извиђачке, значи оперативна сазнања везано за кретање јединице, за кретање јединице «Игор Марковић», 17. маја када је дошао овај мајор Ступар, значи директно сам ишао код њега и значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, Ви сте то описали. И када смо већ код тога, ево видимо да сте Ви знали за Челопек, да су тамо држани неки људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видимо да сте знали за «Алхос», да су тамо држани неки људи. Питам Вас, да ли сте знали за још какве логоре или места, затворе, просторе и просторије где се држе заробљени људи на територији општине Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам знао само за ова два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Економија, питам Економија, Циглана, Дом културе у Каракају, Технички центар, пардон?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја говорим само за «Алхос» и говорим за Челопек. Значи, о томе могу говорити, а о осталим, значи да ли је било или не, значи то сам само чуо током 1993., 1994., 1995. године и надаље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Оптужени Бранко Поповић, алиас Марко Павловић, како га Ви знате из тог времена, тврди да су Ваши људи држали тајни затвор на Економији, да је он то сазнао, да су се људи жалили, родбина несталих људи се жалила, долазила код њега, он је одредио једног официра који ће то да истражи и он је истражио и сазнао и дошао до података да Ваши људи држе неки тајни затвор на Економији, да тамо малтретирају људе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А који су то људи уопште? Многи су се представљали да припадају овој мојој јединици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваши људи, дакле «Жуте осе», Жућини и тако даље, и тако даље, ја Вам само предочавам те тврдње, елем да је то био разлог да они затраже од Вас и да је од Вас, дакле од Вас лично тражено да Ви кажете, који су то људи Ваше јединице малтретирани те људе на Економији, да сте Ви то одбили и да је потом са Вама, управо у тим баракама где је Ваша јединица смештена, да је одржан са Вама састанак, један врло мучан састанак, да је тражено да кажете имена тих људи, када сте Ви то одбили, да је затражено од Вас, а не да сте Ви тамо са Ступаром договорили да напустите, него да је затражено од Вас да Ваша јединица напусти територију општине Зворник и да је Ваша јединица потом и напустила територију општине Зворник, али додуше само на пет дана и када сте се вратили

након тих пет дана, да они више никаквих ингеренција над Вама и Вашом јединицом нису имали? Ево, то су тврдње Бранка Поповића.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Везано за тај 17. мај, када Ви кажете да сте се са Ступаром договорили одлазак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ово што сам дао у изјави јуче, значи, то није уопште, то се може проверити. Везано за људство да је припадало мојој јединици, а да је држало тајни затвор, значи лично не верујем, јер сви су били у «Инжењерингу» и не верујем лично, значи да је неко из јединице држао тајни затвор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, ове тврдње нису тачне?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја то сада чујем од Вас, значи, ја те тврдње одбијам, ако ми значи, мора да постоје лица, значи официр који је радио те радње, који је био задужен, значи то је официр обавештајац, он је морао знати тачно имена тих људи који су били ту присутни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Знали сте за «Алхос», знали сте за Челопек. Дало би се закључити да је о Челопеку знао и Марко Павловић, јер Вас је о томе, уосталом, како сами кажете, обавестио да је Ваш брат направио то што је направио. Да ли сте Ви о томе и о тим проблемима који су се дешавало у «Алхосу» и у Челопеку разговарали евентуално са Браном Грујићем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја сам то обавестио Мирослава Богдановића и дао му написмено да проследи војној безбедности, тачно шта се дешава на терену, какве ликвидације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он ту тада на терену све то време, Мирослав Богдановић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мирослав Богдановић, он је отишао 10. априла и ја сам га телефонским путем обавештавао шта се дешава. Значи, самим тим је војна безбедност била упозната са дешавањима на терену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Топола био припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топола је био припадник до 17. маја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После тога више се није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али се вратио 06. јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, јесте 06. јуна, али ја мислим да је он био негде на територији, барем из мојих сазнања, да је Братунац, Скелани, да је у том делу остао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, није био више припадник Ваше јединице, тамо у јуну месецу и у јулу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су Марко Павловић тада или Бранко Поповић, те Брано Грујић икада били код Вас на борбеном положају, тамо на положајима тамо где је Ваша јединица, у обиласку, у било чему сличном?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Могуће, постоји могућност да су долазили. Ја их лично нисам видео, али постоји могућност да су долазили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кома сте се обраћали док сте били на положајима са јединицом, коме сте се обраћали за набавку материјално-техничких средстава потребних за јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Материјално-техничка средства, значи је добијено, значи говорим сада до 17. маја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До 17. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добијали смо од Ратног штаба, значи део материјално-техничких средстава, говорим за војна средства су била у «Алхосу». За њих је био Пажин, мислим да је потпуковник Пажин, Зоран Пажин био задужен. Он тада се није декларисао као потпуковник, него само Пажин, а средства, друга средства су била распоређена у Стандарду. Значи, то је километар једно од другогудаљено, та два објекта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, још само једно питање, да разјаснимо нешто. Тада од мене, ево како сам ја себи то прибележио, па неће бити погрешно схваћено, траже да организујем добровољце и да се сви ставе под команду Ратног штаба ТО Зворника, дакле, од оних почетних дана. После пар дана или пар дана по престанку дејстава, Ратни штаб је преименован у Кризни штаб, тако сте рекли јуче и онда из тога би се дало закључити да се то одмах дешава на самом, у априлу, 10., 11., 12. не знам ни ја, али онда за све догађаје након тога, Ви упорно користите термин Ратни штаб, па сада да разјаснимо. Да ли је Ратни или је Кризни и шта је у свему томе штаб ТО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам, Ратни штаб, Кризни штаб. Они су имали те неке своје ингеренције. Сада зашто је Кризни штаб био подељен, да ли за питања за цивилна питања, везана за општину, значи Кризни штаб морао је да има везано за општину, значи за цивилна питања и за војна питања. Ако је за цивилна питања, онда је било везано за питања људства, Муслимана који су остали на тој територији због потврда о изласку, значи које су добијали од полиције, значи полиције, Министарства унутрашњих послова. Што се тиче војног дела, Кризни штаб је имао састанке са тадашњим командантима, значи Кризни штаб је имао свог команданта Тешановића, а Тешановић је, Тешановић је био надређен над, Тешановић је био командант тог Кризног штаба. Е сада, које су они имали ингеренције између, мислим ја не могу рећи, не знам, не знам, ингеренције. Значи, ни једном састанку ја нисам присуствовао да бих ја могао да разврстам ко какве ингеренције је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте требали да присуствујете?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам требао да присуствујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командант јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да бих био упућен у сва збивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, нису Вас звали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, пошто нису звали, ја нисам ни тражио, према томе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада нешто колега каже, знали сте за Челопек, само да разјаснимо то. Од када сте Ви, када сте Ви први пут сазнали да има заточених људи у Дому културе у Челопеку? Први пут, када сте Ви сазнали? Још једном да Вас питам и више нећу, па да идемо на паузу.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Челопек, Дом културе у Челопеку за Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да су људи затворени у Дому културе у Челопеку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Прва половина маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били тамо у првој половини маја, у Дому културе. Да ли знате када су исељени Дивичани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Не, значи, када сам одбио Дивич и Козлук, ја више нисам улазио уопште у ту структуру рада, значи овог Ратног штаба нити ме интересовало, једноставно, нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да разјаснимо. Да ли сте пре тог дана када је Ваш брат направио тај велики проблем, пре тог дана, да ли сте знали да има људи ту уопште, у том Дому културе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знао сам ја да има и рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су затворени Дивичани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали, колико пре тог дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда десетак, петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте да су ту људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Десетак, петнаест дана да има ту неко људство и да је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворено људство у Чelopeку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мија Павловић ми је то саопштио, да је Марко Лопов, тај упао и да је направио значи, тај Марко Лопов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Временски колико дуго? Значи, Ви сте знали десет, петнаест дана да су они ту, људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте сазнали ово последњи пут када је Ваш брат убио, тада сте дошли ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам дошао ту, на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тих десет, петнаест дана раније, да ли сте пролазили ту, када сте ишли, кажете за Козлук?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам, пролазио сам ту, али ја нисам нити свраћао, нити имао потребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, знали сте да ту има људи унутра?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Виђао сам да полиција, значи, један, два полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитали, ко држи те људе, ко ту затвара људе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Чим полиција, значи, раније су и мештани, значи они који су долазили, избеглице, доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је само кратко. Ко држи, ко затвара људе по Вашем сазнању?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја хоћу да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас, само кратко. Остаћемо три дана, немамо времена, заиста је толико предвиђено. Ја Вас само питам, значи десет, петнаест дана знате да су људи затворени у једној?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Полиција је задужена за обезбеђење у једном делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знамо. Питам Вас ко их је ту затворио, да ли сте се информисали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко их је затворио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ко је то направио? Да ли могу ја сада Вас да узмем и тако да Вас ставим, по ком овлашћењу, то Вас питам, у неку просторију, двеста људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То не знам, значи то не знам, не могу рећи, значи то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је те људе, петнаест дана Ви кажете ту су неки људи? Да ли сте се распитали ко их је затворио? Кажете, полиција их чува?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Полиција их чува, али доста, значи мештана ту, избеглица које је долазило и које је налазило Муслимане по околним местима је довозила и остављала, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога имате то сазнање, то што сада причате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То сам лично видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су мештани довели ту људе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Лично, не те људе, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас за те питам људе, да ли знате ко их је ту довео?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да их чува полиција?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Видео сам, значи да полиција чува. А полиција не чува објекат без везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је могао ту да их затвори, хајде сада да питамо тако. Да ли Ви знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, јер нисам видео ко их је затворио и ко је могао да их затвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам да нисте видели.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, једино ко је ингеренцију могао да има над тим људима, значи Ратни штаб или Кризни штаб, не знам више, територијална одбрана, како да их назовем, јер ако у једном наслову ти наслове да имаш три, четири, три, четири тела, не знаш, не знаш како да размишљаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сте рекли ко командује полицијом ту у граду? Ко је за полицију главни у рату?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војно или за министарство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За полицајце?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Полицајац, полицајац и војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, обични ти полицајци што су чували?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Псеудоним «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему, ко командује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У рату?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи од Ратног штаба морао је добити наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијална одбрана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, Ратни штаб територијалне одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесетпет минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе у 12,35 часова.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА ВОЈИНА ВУЧКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, Тужилац да ли има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питања. Када сте говорили о својим сазнањима да је на Шљункари стрељано 72 муслиманска лица, изјаснили сте се да сте видели када су изведена та лица. Објашњавали сте да имате сазнања о томе, па Вас питам, да ли сте Ви видели или на неки други начин сазнали за сам чин стрељања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако. Описаћу у четири, пет реченица како је то било. Значи, када сам, када ми је јављено да из «Алхоса» изводе лица која су била ту присутна, већ можда седам, осам дана, дошао сам до улаза, где су била та лица и једноставно један од тих припадника, говорили су да они припадају Аркановим јединицама, стајао је поред мене са већ репетираним оружјем и та лица су већ пролазила, већ су била утоварена лица, да ли је «тамић» или «заставица» и други камиончић, мислим да је «тамић» био, да су улазили у тај камион. После, значи, после можда пола сата, из правца Каракаја, значи у том делу према Шљункари, се чула јака пуцњава, значи велика пуцњава и тада је интервенисала Југословенска народна армија на мосту која је била распоређена, јер је сама пуцњава, сама муниција прелазила, значи територију Србије и у том правцу, тако да су они отворили, значи, касније из тих сазнања, отворили ватру у том правцу. Сутрадан ујутру је дошло са ВМА патолог Зоран Станковић који је извршио увиђај и тада се знало да су 72 или 73 лица да је извршено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Говорили сте о вођењу поступака против неких лица која су, ја сам закључио, била чланови Ваше јединице, па сте између осталих поменули Маринковић Сашу, али нисам закључио да ли је и он био члан Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је дошао да се пријави, међутим, пошто није било места у «Инжењерингу», он је остао можда два дана у Зворнику и тај други дан је направио то четвороструко убиство са Лелом. Сада, да ли је и Лела учествовала у таквој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, знате ли одакле је тај Саша Маринковић, да ли је из Босне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, али заиста ово мало превазилази, ово везе нема са оптужницом. Не знам чему сада ово. И период нема везе и догађај са оптужницом. Да ли можемо мало да се, нећемо стићи, да се каналишемо, јер ако тако кренемо, онда ћемо водити сада истрагу за неке нове ствари. Имамо већ једну нову истрагу која ће почети ускоро, па пробајте тамо, ако има неких сазнања. Сведок је ова сазнања давао и пре годину дана, нису ушла у оптужницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако узмемо да сте у праву, а суд је увек у праву осим када није, рекао бих да Ви када сте постављали питања о ономе што сведок не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај део нисам постављала, ово 72 лица ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам заиста ишла даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сведок треба да се изјасни о околностима везаним за понашање чланова његове јединице и ако каже да је, између осталог, вођен поступак против неких чланова његове јединице, по мени је сасвим разумено да питам, да ли је тај кога је он поменуо, био члан његове јединице, па он каже, да тада каже није, ја га питам, да ли је касније постао и откуд га он зна? Смисао, дакле, мог питања је тај. Ако дозвољавате, нека сведок одговори, а ако не дозвољавате, ја ћу прећи на следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање? Да ли је касније био члан јединице тај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дабоме.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни био члан Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одмах ухапшен после тога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ухапшен и спроведен према Шапцу и даље, мислим да је прво био у Малом Зворнику полиција и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истом том контексту поменуо је и лице по надимку Топола, па да ли је и до ког времена ако јесте члан његове јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топола је био до 17. маја, тада је у том периоду био рањен на Кули 26. априла. Десет дана је био стационаран, значи у болници, јер је од метка «22» такозвани тај калибар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте детаље, даље.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога 06. јуна до овог, од 06. јуна до 28. није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуна, јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, и од значи 27. или 28. јуна до 28. јула је био у јединици када је био хапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ухапшен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да, тада је то и вођено поступак у Бијељини и има то назначена сва лица, свих 84 лица има, тако да ова лица која су била раније пуштена пре нас, нас деветоро, су била транспортована до, значи надлежних, затворских служби и које су вршиле даље истрагу, значи, Митровица, Рума, СУП

Рума је водио те поступке и тако даље, значи те истражне радње. То говорим за период август, септембар 1992. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истом том контексту помињао је и лице по надимку Челе или Шеле, за које је навео да има своју групу и да су из Чачка, па да ли су они били припадници његове јединице или нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, Челе је био припадник Српске радикалне странке Чачка и он није више био од можда десет до дванаест дана, протеран је након инцидента у Глиници који је направио, тако да га је Ратни штаб протерао са терена заједно, мислим, само Министарство унутрашњих послова је остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На једно питање желео бих одговор са да или не, уколико је то у могућности. Пошто сте објашњавали доста тај догађај, а то је када се Ви интересуете за исељавање цивила из Козлука и кажете да о томе разговарате са Марком Павловићем, односно оптуженим Бранком Поповићем и покушали сте да објасните шта је он Вама рекао, па ја Вас само питам, пошто ми то није јасно, да ли је Марко Павловић рекао Вама као објашњење зашто су они исељени, да су се добровољно иселили или то није помињано?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добровољно исељавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте објашњавати добровољно исељење, него да ли Вам је он рекао у вези са тим или није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није ми рекао. Значи, речено је, као што сам дао у изјави због тих свих, због страдања капетана Милоја и због овога. Значи, то је моје лично виђење иначе није ми речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како лично виђење? Рекли сте да Вам је он рекао да отичу информације? Да ли он или Ви тако мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, да отичу информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо Вас за лично виђење, него шта Вам је рекао? Да ли је он рекао за тог Милоја или је то Ваше лично виђење?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је моје виђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај део када отичу информације, то је он рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на крају да разјаснимо у вези са овим лицима која сам питао да ли су били чланови Ваше јединице и са Вашом тврдњом да сте добили писмено овлашћење, наредбу да будете командир тих добровољаца, па онда потом помињете и нека друга лица, као Нишки, Студени и други да су и они били командири неких добровољаца, да ли су сви ти добровољци били под Вашом командом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, они које сте поменули по имену, као припадници са Нишким, са Студеним и тако даље, нису били у Вашој јединици, нису били под Вашом командом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо. Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја ћу после да питам ово како сам већ обележио, али само да се надовежем на ово Тужиочево питање. Ја сам прочитао записник из истраге и знам шта му је рекао Марко Павловић и знам да је он рекао да је његово

лично мишљење да су се они иселили због погибије капетана Милоја. Имам утисак, сада нисам сигуран, Ви ме исправите, да је овде рекао да је његово мишљење да су се добровољно иселили, сада пред Вама, данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није? Добро, ништа. Да ли је он познавао, да ли је знао када је дошао 07. априла са својим братом, са Богдановићем, Улемека, Легија, да се овај четврти зове Улемек и да му је надимак Легија?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Знам само да ми је речено Семић Улемек и ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Рекли сте да сте учествовали у ослобођењу Зворника 09. априла. Ко Вас је распоредио и на који начин сте учествовали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је распоредио и дао тачно којом линијом да се учествује. Ја сам то напоменуо, а могу поново напоменути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте поново.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био тада на челу Ратног штаба? Ја још не знам, уствари после два дана не знам шта је Ратни штаб, али добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам ни ја свих ових петнаест година, па не могу ни да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу, сада сте рекли Ратни штаб Вас је распоредио. Који човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На челу Ратног штаба у самом значи почетку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: 09. априла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 09. априла Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је он распоредио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, Ратни штаб, сада ко је све чинио Ратни штаб, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно мисли на Кризни штаб.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам на шта је мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда мисли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде то није јасно, није јасно шта је штаб ТО, шта је Кризни штаб, а шта је Ратни штаб. То из његовог исказа није јасно, али ја немам интереса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се у зависности од периода изјашњава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Које је снаге била ова јединица «Игор Марковић», мислим које формације, чета, батаљон?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је у мирнодопским условима то је вод, иначе 34, а у ратним условима она се третира као чета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте поменули да је најекстремније место Дивич у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, муслиманско.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али због чега?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи из говора самих мештана да је 1943. године извршен велики покољ Срба на садашњем месту где је био хотел «Језеро» или хотел «Дивич», тада како се звао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ли то везе са овим, то што сте сада рекли, има ли то везе са овим исељавањем 1992. године, крајем маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам да ли има везе, али с обзиром да се нон-стоп праве грешке, нон-стоп да се праве четници, партизани, Срби, Муслимани и остало, сматрам да је то тотално ненормално. Када сви имамо, имамо у породици и у фамилији и Срба и Македонаца и Шиптара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него ја Вас питам то, да ли су, шта је било са Дивичанима тада? Због чега су они иселјени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, нисам био присутан за иселјавање и не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нешто сте се изјашњавали, да је најекстремније, да је ово, да је оно, а истовремено говорите, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нека своја оперативна информација. Па и када није тамо, он се распитивао шта је било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, јесте и да је историјски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осврт, добро, сада баш толико дубоко нећемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је било са имовином Муслимана која се иселила из Козлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да није био ту присутан. Имамо ту непосредне сведоке. Рекли сте ко се усељавао ту, да ли Ви знате, у те куће? Били сте на терену?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, на терену сам био, али везано за Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, после када су отишли ти људи, били сте ту цео јули. Ко је ту живео?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Избеглице из Зенице, Какња.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. У истрази је рекао да су упадали мештани Чelopeка српске националности, убијали заробљене Муслимане, па су се после хвалили колико су убили. Од кога то знате, када сте то чули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, сазнање од Марка Павловића да је из Чelopeка, значи лице, не мештани, него лице Марко Лопов, са надимком Марко Лопов је упао и са бине, значи те бине, пуцао по становништву које је било ту заробљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнање од Марка Павловића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, Мије Павловића, мог заменика Мије Павловића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То Ви говорите о једном човеку, о неком Марку, али овде сте рекли да је долазило, да су мештани ту упадали и да су се после хвалили, у множини сте говорили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, даље, односило се на ово лице које сам ја описао за 748 које је извршило ликвидација, надимак му је Целат и ја сам га јуче описао тачно како изгледа, тако да је из босанског Тршића, а не српског Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још од мештана је упадао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За ту двојицу, значи, за ту двојицу знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је, Вама да ли је позната песма нека Репића и Лопова, то су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема Репића, нема ни Лопова, то су Жући два најбоља момка.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је позната та песма, да је војска певала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши војници?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Позната ми је та песма, али то, ја сам то рекао да само то будала може да смисли и да пијана глава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која будала је то смислила?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали?=
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На мог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је то рекао да је он смислио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У кафани код овог Јовановића, код Драге Јовановића

и он ми је и рекао да су певали ту песму, што је ван памети.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли сте познавали Ви Неђу Бошковића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Лично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде, ја немам више питања, али остаје потпуно нејасно, а то је битно за овај предмет, шта је Кризни штаб, шта је Ратни штаб, шта је штаб територијалне одбране. То је пре свега битно за колегу Перковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок нам је рекао да је 04. априла он прати посланика Богдановића и са још двојицом одлазе на први састанак. Да ли он има сазнање ко је иницијатор тог састанка, да ли СДС из Зворника позива њих на састанак, односно позива овог Богдановића или је то нека њихова иницијатива Богдановићева?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То не бих заиста знао да Вам одговорим, јер од мене је Мирослав Богдановић тражио да вршим његово обезбеђење, јер се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно се окрените према већу, не, не, према већу због микрофона и слушајте питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали Ви зашто идете, да ли сте питали Мирослава?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисам знао зашто, него ми је речено да идемо за Зворник и да морамо водити рачуна, јер улазимо у подручје на коме се очекује рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао да њега неко зове или он иде самоиницијативно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да иду на састанак са СДС, значи сада није ми рекао који је СДС и шта је, значи, ја нисам тада ни био упућен, нити сам знао о чему се ради.

НАТАША КАНДИЋ: Такође је рекао у истрази да на тај први састанак да одлазе у вези са добровољцима, са доласком два аутобуса добровољаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јуче је то исто рекао.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је период 07. април.

НАТАША КАНДИЋ: Не, рекли сте за 07. април да идете да ухапсите Пусулу, а 04. април да идете у вези договора око доласка добровољаца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, шта Ви знате о томе? Какви аутобуси, какви добровољци, ко то позива, ко то шаље добровољце, будући да Ви кажете да је посланик Богдановић, да он ради за контраобавештајну службу и да за њега интервенише начелник Бошковић? Да ли имате сазнање, да ли то Бошковић шаље добровољце, он има везе са тим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, добровољци су Српске радикалне странке, а Мирослав Богдановић је ишао на састанак, значи 04. априла заједно са Зораном Ранкићем, Семићем и са мнош.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Ваш утисак да начелник контраобавештајне службе је упознат где иде његов, не знам како бих га назвала, сарадник његов?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, ја могу рећи за његовог телохранитеља Семића, да је телефоном, значи када је разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то сте рекли да се изненадио Бошковић, али за Богдановића који ради за контраобавештајну службу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, не могу то рећи, јер нисам био упознат уопште, значи нисам присуствовао неком састанку њиховом или неком договору, да бих знао, да бих могао да Вам одговорим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, ко је све на том састанку када се разговара о добровољцима тог 04. априла, ко је све присутан? Ви кажете стојите на вратима, ко је све ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То су већ унутра, већ су унутра у просторији у тој подрумској просторији били, значи оно сам видео, значи по изласку, значи, једино што сам упамтио Брану Грујића због његових бркова, а после сам приметио, значи касније, након десетак дана, упамтио сам лице чија је кућа ту где је било седиште, он је из Тршића, тако да то лице сам упознао, после је било у војној полицији.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте се враћали, да ли је било неког коментара, постигнут договор, када стижу добровољци, ко их сачекује, ко их прихвата?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знате како, ја сам сигуран да Ви знате како то функционише, да се не расправља око свега тога и онај ко је обавио разговор може само свом надређеном да поднесе извештај, а коментар, сваки коментар је био везан око неких ствари које су небитне уопште.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли имате нека сазнања о тим аутобусима, о тим добровољцима из Радикалне странке?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су.

НАТАША КАНДИЋ: Када су стигли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су ноћу, значи, када смо ми били заробљени, 07. на 08., 08. негде око два сата, два – пола три прешли мост.

НАТАША КАНДИЋ: Ко командује њима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам, не знам, они морају да припадају Штабу територијалне одбране или Ратном том штабу.

НАТАША КАНДИЋ: Тог 07. и 08. баш нема тог штаба. Ко их прихвата, где долазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате? Ви сте 08. били заточени цео дан?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не знам, не знам ко их је прихватио и значи, не могу одговорити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели онда 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09. сте видели те добровољце?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 09. сам видео значи групу добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под чијом командом, да ли знате? Ви још нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам да ли је то био, ја сам називао Ратни штаб, јер речено је Ратни штаб даје наређења и они су учествовали тај други дан у ослобађању Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада чинио Ратни штаб тај, тада у том периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је тада био Брано Грујић са још неколицином људи, тако да, не знам. Значи, ја сам видео та лица први пут и сада, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Помиње сведок и разне друге јединице, па каже Драган Ђорђевић – Црни, «Црвене беретке». Јесу ту тада присутне и «Црвене беретке»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесу «Црвене беретке» су присутне, али ја не знам тачно када су они дошли «Црвене беретке».

НАТАША КАНДИЋ: Да ли учествују у, да ли их видите 09. да учествују у нападу на Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Када видите Црног?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Црног видим, значи то је био мај месец, значи у том периоду негде од 01. до 06. и тај сукоб, то што је требало да изврши хапшење, 06. априла сам га значи званично са њим и разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате у којим активностима учествују «Црвене беретке» или Црни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, стварно то није у оптужници. Хајдемо нешто што има, имамо још три браниоца, имамо и суочење.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Одговор је не знам, припадали су Ратном штабу и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај период нам чак није у оптужници.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте, поменули сте, почели сте реченицу, па је нисте завршили око Вашег постављења за команданта једнице «Игор Марковић», почели сте да је то Богдановић наредио. Па, да ли можете нешто да нам кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мирослав Богдановић, значи он је тај који је разговарао са штабом, значи тада 04. и 07. и после 07. то заробљавање. Сам Мирослав Богдановић је изашао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он разговара у вези са тим, са?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За то постављење, сада не знам вероватно због тих информативних сазнања која су требали значи службе да имају. Јер он је одржавао контакт само телефонски, да би имали та сазнања шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да има сазнања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где'?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На територији Зворника, значи на територији Босне и Херцеговине, пошто је све било под интервенцијом до 19. маја Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је још рекао да је још приликом заробљавања да су на барикадама јако претучени, да су му два ребра поломљена, тетиве су му биле исечене. Да ли када се враћате на територију Србије, да ли се обраћате болници, лекару, да ли Вас превијају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја тада нисам ни сматрао да сам имао неки прелом, него касније када сам имао повреду једну, онда утврдио на рентгентском снимку да су ми обадва ребра.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то нису биле видљиве.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А колена, колена, значи десно колена је видљиво и ја сам до пре годину дана страховито имао проблема, значи, мени је колена испадало на најобичнији покрет и то значи без стезника, без тих завоја ја нисам могао да ходам.

НАТАША КАНДИЋ: Мени је остало нејасно, када говорите о првом инциденту, када кажете да је то било крајем маја, односно почетком јуна, а онда са друге стране кажете да сте од 17. маја до 02. јуна нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја лично нисам био на терену, а брат је био, значи брат је остао ту негде на терену, пошто они су све ишли према овоме Скелану и Братунцу и тамо су враћени, значи, пребачени, значи Југословенска народна армија их је пребацила на територију Србије.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али Ви говорите о томе да седите у ресторану, да разговарате са братом и на питање судије, када је то било, Ви кажете, крајем маја или почетком јуна и да га онда полиција шабапка хапси након тог догађаја на мосту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зворничка полиција га хапси и предаје Шапцу.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете шабачка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шабачка полиција је била присутна, мислим то је њихова специјална јединица која је била присутна на граници од 19. маја.

НАТАША КАНДИЋ: Мени то није јасно, није јасно уопште тај период. Од када се Ви налазите, када кажете на коти не знам 602 на Црном врху, који је то период?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кота 602 је период од 06. јуна до 28. јуна.

НАТАША КАНДИЋ: Значи ово све време када се први инцидент догађа, Ви сте у Зворнику, први инцидент у вези са затвореницима у Чelopeку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Први инцидент у Чelopeку, да.

НАТАША КАНДИЋ: Па, то ми једино није време јасно, када је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, ево, ја сам то питала исто. У истрази сте рекли, помињали сте оно прво хапшење, Исток Појата и Ваш брат, па Вас пита судија, када је то било, Ви кажете, крајем маја, почетак јуна, то би требало да буде, када је то било хапшење и тада је Појата развалио врата од марице. Да ли сте Ви у том периоду када се то дешавало, били у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је овај развалио врата од марице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што ми је брат рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било када Ви нисте ту били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, ја нисам од 17. маја уопште присутан на терену, све до 06. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због чега су њих двојица ухапшени? Због «Алхоса», због оног убиства?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Због «Алхоса», не знам ја да ли су још нешто радили. Ја не знам тај период шта су уопште радили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, ја сам чуо од других, чуо сам да је правио проблеме, да је пуцао кроз врата у Дому културе, рекао сам не интересује ме. Онда је Марко Павловић њега хапсио, њега, Појата Истока и слао за Шабац. Судија Вас пита, када, а Ви кажете, после тог догађаја, требало би тако да буде? Колико пута га је хапсио Марко и када Ви то сазнајете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два пута, барем из мог сазнања, два пута да га је хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном када сте били у Зворнику а први пут када нисте били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега га је први пут ухапсио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Први пут је хапшен због «Алхоса», значи у фирми «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било када Ви нисте били у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја сам био тада у Зворнику због «Алхоса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да нисте били, за ово крај маја, почетак јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Алхос» је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, «Алхос» је у априлу.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Алхос» је почетком априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада хапшен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ово онда крајем маја и почетком јуна, развалио врата од марице Појата Исток? Да ли је то то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То би требало да буде то, значи, тада је хапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није исто април и крај маја, почетак јуна, то је велики временски размак. Да ли схватате шта Вас питам? Кажете да је због догађаја у «Алхосу» за који објашњавате да су били у априлу, да је хапшен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада овај развалио врата од марице Појата Исток?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам када су њих хапсили, али због тога су први пут били хапшени, због «Алхоса». А сада, када је вршено хапшење не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам када је први пут вршено хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због Челопека, колико пута је хапшен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Због Челопека је једном, због Челопека је једном хапшен, али знам за Челопек да је брат улазио два пута, значи, тако ми је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је ухапшен тај задњи пут када сте Ви обавештени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном је хапшен, није рекао два пута.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Два пута је хапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, два пута је улазио, није рекао да је хапшен два пута.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Други пут је хапшен због Челопека, јер је званично Ратни штаб интервенисао да се заврши, уствари, значи моје виђење да је налог за хапшење дала војна пошта 8469, јер је то 28. јуна по стварању Војске Републике Српске.

НАТАША КАНДИЋ: Јуна или јула?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна, јуна.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуна, 28. јуна. Ко је добио налог за хапшење и за привођење, то не знам, али знам да је хапшен због Челопека, због уласка два пута, што је брат улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај догађај што помињете да је убио толико људи и да Вам је Марко јавио, шта се после са Вашим братом дешава? После колико дана се хапси? Хапсе га и 28. јула?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је био хапшен, ја мислим одмах, можда три-четири дана после тога, значи пар дана после тога. Знам да је у Шапцу био два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш после тог убиства?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га хапси, војна пошта или Марко Павловић? Сада сте рекли и једно и друго?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И једни и други, значи, они су, једино су они могли да изврше наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате или то Ви тако размишљате, дајте ограничите шта су Ваша сазнања!

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја тако видим ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта Ви видите, него шта знате. Да ли Ви знате, ко је њега ухапсио?

НАТАША КАНДИЋ: Али у истрази он каже, после првог инцидента, онај који нам је помињао и јуче и данас?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После првог инцидента у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Алхос», то помиње «Алхос».

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После првог инцидента у «Алхосу» које је било.

НАТАША КАНДИЋ: Па, добро када смо сада већ поменули овај 28. јули, да ли сведок може да нам каже, како Ви сматрате, да ли сте Ви тада ухапшени и одведени као јединица у Бијељину зато што сте се супротставили тој пљачки са «Голфовима» и то што се понизили министра Остојића, натерали да пасе траву или због Челопека, догађаја, на пример, 28. јуна, убиство тог великог броја људи? Шта Ви сматрате због чега сте били ухапшени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сматрам и једно и друго. Прво, јединица је склоњена са терена и решење је истицало 28. јула 1992. године које је издао командант Василић, потпуковник Василић. Они су нас хапсили, значи, после истека 24 сата, значи 29. у 1 и 15 је вршено хапшење. Значи, по истеку тог наређења, јединица је хапшена. Са тим хапшењем, онда је вршено и истрага о ратним злочинима, везано за мог брата који је направио и у «Алхосу» и у Челопеку.

НАТАША КАНДИЋ: Где је вршена истрага?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вршена је истрага у Министарству унутрашњих послова у Бијељини и вршено је у Угљевик, ја мислим да то припада војном делу, тај војни безбедоносни део.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, али сте нам рекли када сте приведени у Бијељину да нисте испитивани ни о каквим ратним злочинима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ми смо испитивани и, значи, нас 83 је испитивано за «Голфове», а брат је одведен у Угљевик, у војни део за испитивање ратног злочина.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Сведок је такође помињао тај састанак 27. априла, када је он ушао унутра. Ко је све био унутра на том састанку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На састанку приликом уласка, видео сам, значи, Бранка, Марка Павловића или Бранка Поповића, Брану Грујића, био је капетан Милоје, било је, мислим да је псеудоним «К», да је био из полиције Маринко, не знам сада презиме, једно осам људи, осам људи је присуствовало. Мислим да је и Стево Радић био, да, значи тих од осам, шест, седам, колико сам набројао, не знам ко је још, можда, не знам да ли је Јово Мијатовић био тада или, не знам, значи неко од тих структура општинских и војних био ту.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тај састанак био пре састанка код Видовића или после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Којег Видовића?

НАТАША КАНДИЋ: Овај што је убијен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Доктор Видовић је сасвим нешто друго. Доктор Видовић је жртва пљачке двојице који су убијени, који су ухапшени и одржали затворску казну од дванаест и петнаест година.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је некада било говора о томе код Видовића да треба да се направи реорганизација, да Ви треба да будете командант територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, Видовић је то говорио 02. јуна када је долазио код мене кући.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било говора о томе да Зворник промени име у Жућин град?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Свашта, не.

НАТАША КАНДИЋ: Зашто сте Ви били љути када сте ногом отворили врата? Шта је био тај разлог, зашто? Зашто улазите на састанак, то су све они који су Вас бирали, поставили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, зато што, тај сукоб, тај тихи сукоб који је већ трајао значи данима, је једноставно морало да се прекине и да се расчисти и пошто је тај тајни састанак одржаван ту у штабу територијалне одбране или Ратном штабу, не знам више ни како се зове, онда сам ушао да би расчистили везано за све, јер тада сам и ја, значи, не може нико, значи направи неко, било ко од тих добровољаца или било ко од мештана направи експлозију, направи пљачку, направи убиство, све се приписује мени и мојој јединици. Значи, дошао сам искључиво из разлога да расчистим то са њима да се зна шта је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то је био значи 27. април. Од тада, да ли имате потребу да сваки пут када се догоди неки значајан инцидент, да онда обавестите некога, да расправите, да се то не приписује Вама? Хоћете неки да нам наведете да сте обавестили Грујића, да сте обавестили Марка Павловића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам обавештавао Мирослава Богдановића, а он је то војној безбедности, значи првој управи прослеђивао тачно ситуација шта се дешава на терену. Значи, да не буде сутра да ја сносим одговорност за нешто што нисам починио.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Богдановић обавештавао искључиво контраобавештајну службу и радикале, то руководство?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја, колико знам, значи обавештавао је, значи морао је и радикале, морао је и Државну безбедност да обавести, значи, те контакте је имао.

НАТАША КАНДИЋ: Па, онда, да ли је Ваш утисак био да ето те службе и ти радикали, да је то иста, да кажем, иста групација, да они раде заједно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не бих могао то да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сада не морамо да идемо у детаље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам наведете конкретно, када сте Ви то, ком инциденту који би могао бити приписан Вашој јединици, а Ви из страха онда обавестите Грујића или Марка Павловића о неком, не знам убиству, да ли можете да нам наведете неки пример?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, навео сам конкретно пример, везано за Сашу Маринковића и Лелу за четвороструко убиство.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, тај, а оно на Шљункари, да ли сте некога обавестили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, обавестио је мене Брано Грујић да је извршено масовно стрељање и да чекају патолога. Ја сам то навео у изјави.

НАТАША КАНДИЋ: Када Вас је то Брано Грујић обавестио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било ујутру, негде око 08 сати.

НАТАША КАНДИЋ: Где, на неком састанку када сте се видели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, у канцеларији «Алхоса».

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У канцеларији у «Алхосу».

НАТАША КАНДИЋ: И он је знао, то је било одмах после стрељања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пошто то стрељање, то масовно стрељање је било негде 1 по поноћи.

НАТАША КАНДИЋ: А он је ујутру већ знао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, знали су, то је мали град, Зворник је мали град, значи зна се све. Сада, ко је овога Грујића обавестио, то не знам, али знам да је Брано Грујић рекао да чекају патологе и то јутро, значи је долазио Аркан у 15 до 6 са својим обезбеђењем у канцеларију код мене и питао, шта се десило то на Шљункари.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви шта рекосте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рекох, откуда знам, питај своје, питај своје људе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био мајор Пејић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Како мислите, да ли је био мајор Пејић? Где?

НАТАША КАНДИЋ: Тада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мајор Пејић није излазио из канцеларије, а да ли је он дао наређење да се то уради, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тада када је Брано Грујић Вама рекао то, био још неко присутан, да ли је био Марко Павловић, да ли је био сведок «К», да ли је био Маринко Василић или неко други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не знам, не знам да ли је још неко био, али знам да је Брано Грујић отишао да сачека Зорана Станковића, патолога са ВМА.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви видели Зорана Станковића том приликом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, јер ја нисам ни ишао на Шљункару. Јер, тада је био и забрањен.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле знате да је он направио обдукцију 72 тела? То сте данас рекли.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам да ли је он вршио обдукцију, али.

НАТАША КАНДИЋ: Да је он прегледао, да је он дошао, позван и да је 72 тела, како то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, зато што ми је Брано Грујић рекао, зато што ми је речено, значи чека патолога Зорана Станковића са ВМА да дође да изврши обдукцију.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било још неке ситуације у којој сте Ви разговарали, у којима би Вам Брано Грујић рекао слично нешто, поводом разних тих догађаја, убистава, да Вам је рекао, ето то се догодило?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, нисмо имали тих, значи то нам је било везано за тај догађај, за Шљункару, тих 72 лица. Са Марком Павловићем да се изврши хапшење овога Саше Маринковића и Леле и једноставно сам разговарао са Павловићем да код год направи кривично, тешко кривично дело да се зато једноставно са терена да се избацује. Значи, да се приведе полицији и нека се избаци напоље, да би се смањиле те тензије у граду које су биле.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте Ви силазили са терена у Зворник, кажете нисте имали канцеларију, а шта сте онда радили, где сте били? Како сте проводили време?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја сам ту у Зворник ако сам долазио, долазио сам можда на сат-два времена, обишао терен, значи, обишао пунктове од 28. јуна до 28. јула, обилазио пунктове, значи, у Каракају, у центру града, ту је био пешачки мост, мост прелаза где је царинска испостава Каракај, то је трећи пункт и четврти пункт је био Шепак, то је исто мост на Шепку. То је значи од Зворника према, према Лозници 15 километара.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да знате да је Брано Грујић позвао Гогићевце и да су они били полиција. Како то знате и како знате да су они, да их је Воја Јекић опремао униформама, да су баш у униформама из Србије, како знате то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, они су се сами хвалили, сама та група да их је Брано Грујић позвао, да су од Јекића добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је веће речено.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Када му је Брано Грујић, када му је то рекао? У којој то ситуацији он њему каже, када они долазе из Лознице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Они су дошли у првом моменту је било 09. или 10. април када су се задржали један краћи период, можда петнаестак, двадесет дана, враћају се за Лозницу и у мају месецу долазе поново, сада тачно мислим да је ту негде до 10. маја да су.

НАТАША КАНДИЋ: У истрази сте рекли да мислите да су они били тамо на Економији Од кога то знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То сазнање, значи сам имао од Драгослава Јовановића, власника кафане који је био са кафаном поред Дома културе Челопек. Пошто је Дом културе Челопек кафана, Економија, ја не знам колико је удаљено одавде ваздушном линијом, можда 500 до 700 метара и тај троугао «Нови извор», значи, отприлике то је негде око, до километар ваздушне линије, тај троугао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Економија, шта је тамо? Шта Вам каже тај Драгутин?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Економија, Економија, значи, ја сам питао и Драгослава, везано за брата, он ми је објашњавао да је пуцао кроз врата, да је улазио унутра, да је правио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам то прича?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било можда септембар, октобар 1992. године када сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, тек после шта се дешавало. Каже, није то једино, значи, било је, каже има, било је на Економији, било је у «Новом извору», међутим, ја то нисам једноставно схватао да, нисам на Економију нити одлазио, нити у «Новом извору». Значи, тако да нисам, значи нисам имао појма да ту постоји људство које је ту затворено.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок у истрази говори о неком тачном броју, високом нешто 740 убијених у Челопеку, што се нигде до сада није појавило и наводи да је тамо то чуо од некога ко је наводно извршио. Да ли постоји могућност да сте Ви то можда помешали са неком другом локацијом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постоји, постоји могућност да сам ја локацију, значи, јер мени је то у Челопеку речено када сам ја од Дома културе свраћао, ишао у једну улицу лево, то је сада овамо где је црква и остало и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дом културе је са десне стране, је ли тако, када се иде према Бијељини?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Када се иде према Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то после Дома културе, ту где се скреће, кажете, или пре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је наспрам Дома културе, то је наспрам кривине скретање лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви ту били?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И зауставио ме је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што га је убио син?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај што сте причали да га је убио син после?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, не, не, не, то је из Тршића је онај што су га називали Целат за 748 или 749 лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас питам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ја то и говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И он ми је, значи, сам нагласио, 740, каже 749 лица, 749 Муслимана. Ја питам Мију Павловића, јер овај луд или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били сами?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже, шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ма, каже, пусти пијану будалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао тај, 749?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 749 лица, значи Муслимана да је он ликвидирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не знам, значи не могу рећи где када ми није рекао, био је једноставно, значи нашао сам се затечен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је он Вама рекао у Челопеку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је мени рекао у Челопеку, значи ја Вам говорим где ми је то речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је речено, а не да је убио у Челопеку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, где ми је речено, значи, ја сам то и јуче нагласио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био стварно пијан?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, са оним очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте причали са њим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, са оним очима и онако кравим, ја те очи видим и данас-дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у цивилу или у униформи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У униформи је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је говорио екавски или ијекавски?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мештанин је одатле. Он је мештанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су га звали Целат, ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мијо Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он га зна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он ми је то, значи, касније ми је то рекао. Ја сам питао Мију Павловића, ко је уопште тај човек. Па, каже, зову га Целат, пусти будалу, пијан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да то није истина или шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, као да није истина, међутим, мени је та бројка и значи тај догађај када ми је то речено, значи, остало заиста у сећању. Ја, малтене, да знам да цртам, ја бих га тачно нацртао и како је стајао, јер ми је то остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај разговор трајао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, можда минут, два времена. Пошто сам ја возио, ја сам отишао даље. Рекох, ништа, видимо се, имам својих обавеза, одох даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то било, кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је било, то би требало да буде почетак, само моменат, почетак маја месеца када сам ја долазио, обилазио терен, значи тамо негде од 06. до 10. у том термину би требало да буде, јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада кажете маја, сада кажете јуна? Ког, јуна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Требало би бити у том термину, мај, јуни, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били први пут или други пут, мај или јуни?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна месеца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, није први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте и Ви били у униформи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима, како Вас он зауставља?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, код саме раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви возите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која кола?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «Форд Сијера».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Мија са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вас зауставља да Вам нешто каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Мислим ни мени није јасно, али говорим оно што сам ја лично доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некога о томе обавестили, ипак онако ужасна сазнања?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, мени када је речено, пусти пијану будалу, ја нисам више.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте узели то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нисам узео то за озбиљно, међутим, касније када сам ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок знао шта се дешавало са људима у Јусићима, Ђулићима, тим селима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можемо сада, има нови захтев за спровођење истраге, немојмо молим Вас сада да ширимо, опет ћемо морати све поново.

НАТАША КАНДИЋ: И последње питање, шта је на крају, дотле, све време док сведок борави тамо на терену, на подручју Зворника, он има ту обавезу да извештава Богдановића о томе шта се догађа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја то не бих сматрао обавезом, јер једноставно извештавао сам Мирослава Богдановића из једног разлога, што ко год је направио тамо, пошто је било доста избеглица са подручја централне Босне, овамо према Србији, се приписивало јединици којом сам командовао. Према томе, да се не би

издешавало да, јер ми је сам Богдановић рекао, води рачуна, јер све се прати, све се зна и одговараће се једног дана. Значи, сви ће одговорати једног дана.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, мало пре сте нам рекли да сте га о свему обавештавали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Обавештавао сам га лично ради себе, значи, ради.

НАТАША КАНДИЋ: А овде сте рекли, зато што он ради за службу и онда сте још рекли да је обавештавао и радикале?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је рекао некада пренео неку реакцију те службе или руководства радикала, шта кажу на то што он?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ништа, Мирослав ми је рекао да ће они послати своје оперативце и да ће то бити све рађено, значи по правилнику.

НАТАША КАНДИЋ: Па, да ли је било нешто рађено, да ли су долазили неки оперативци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је оперативаца из Савезног министарства и Савезног СУП-а, надимак му је Цига.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је он радио тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, вршио оперативне задатке, сада које задатке је вршио, то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било онда предузимања неких мера?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигурно да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко ухапшен, да ли је некеме суђено или нешто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Сигурно да јесте, чим је било у том периоду до 19. маја хапшења, значи ја знам до 17. и 18., чим је било хапшења, привођења, значи да је било од самог почетка оперативаца и са војне и са цивилне стране да би се тачно имао увид.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су радикали имали своје оперативце?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, то не могу да Вам тврдим. Прво, ја не припадам ни једној странци, не бих желео никога нити да оптужујем, нити једну странку, према томе, ако су имали, ја не видим, значи моје виђење, пошто имају доста сазнања о свему и свачему, значи да су имали и сами радикали. Сама служба као служба, значи говорим за Државну безбедност је имала пет струја у свом делу, што радикала, што СПО, СНО, шта ја знам и тако даље, значи сама служба је била у себи у расцепу, плус сам расцеп Државе што је проузроковало међусобне сукобе у свему томе. Значи, то је било само лудило у служби, значи у Државној безбедности и у војној безбедности која је то консолидовала, јер ипак сматрам да војна безбедност је имала много већи професионални кадар него Државна безбедност.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви рекосте, колико сам ја схватио, да је 28. јула 1992. године била нека наредба да се Ваша јединица удаљи са терена? Да ли је то тачно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Постојала је од 25. јула, када је цела јединица стављена од Савезног министарства на црвену потерницу за хапшење и ликвидацију приликом хапшења.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли то значи Министарство унутрашњих послова Републике Српске?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Министарство Републике Српске је било у садејству са јединицом команданта Миће Давидовића и Мића Давидовић он је припадао Савезном министарству, заједно са Цигом су вршили хапшење, а од стране Републике Српске је Малко Короман и Каришик вршили хапшење.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта су ти Короман и Каришик тамо, да ли знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Короман и Каришик, они су команданти специјалних снага, али сада за који вид, то не знам, значи не могу рећи, али су били команданти специјалних снага Републике Српске.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Министарство унутрашњих послова?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, помињали сте тамо претходно у овом делу исказа полицију, па сте помињали сведока «К» тамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли та полиција у Зворнику и сведок «К» по тој хијерархији је одговорна том Министарству унутрашњих послова?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам коме су они били.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У том периоду, ранијем мало периоду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само моменат, значи од априла, значи од 07. априла до 19. маја или до 17. маја, докле сам ја био ту, значи, они су једино били подређени Савезном министарству. Значи, то Министарство је морало да подноси извештај Савезном министарству јер је Држава још тада СФРЈ постојала.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, зато Вас ја и питам, пошто сте у једном тренутку рекли да је полицији командовао Ратни штаб, а нисте се децидно изјаснили, знате, па Вас ја зато питам, како може Ратни штаб командовати полицији, ако они имају по хијерархији те више горе органе, па ћу Вас само питати, да ли сте Ви то претпостављали или сигурно знате да је Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: По мени, ја говорим сада, значи не знам тачно, али могу сада изнети моје мишљење, моје виђење, да су ту помешани, помешане две ствари: да је објавом ратног стања је значила једна Република, а не цела Држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Ратни штаб командовао полицијом. Ја сам Вас питала како, Ви кажете зато што је рат, па се потчињавају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то Вас пита бранилац, то је Ваше мишљење такво.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли то Ви претпостављате или знате сигурно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је моје мишљење.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, мишљење.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта је ово онда Министарство унутрашњих послова по тој хијерархији? Да ли је полиција била?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Полиција, општински органи, војне структуре су постојале званичне, значи у тој ванредној влади или Привременој влади, како се називала, значи Привремена влада која је имала те ингеренције над тим, значи службама, сада ко је, ко је у тој хијерархији ја не знам, значи и не могу рећи нешто што не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, тако реците, испада, знате, како сте били рекли, испало је сасвим другачије. Сада видимо да овде имају нека друга лица по високим функцијама која су горе у тој полицији, знате, па зато сам Вас ја и питао да то мало разјасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта смо разјаснили?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, јесмо ли разјаснили, каже, човек није ни сигуран, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисмо разјаснили. Хајде опет да разјаснимо. Сада сте рекли Привремена влада ту има нека нека мешовита, сада ништа нисте рекли. Шта сте рекли, шта Привремена влада има са полицијом и са војском? Да ли има нешто илио нема?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је проглашено, рекли сте, када је проглашено ратно стање, шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ванредно стање може да прогласи само Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и онда шта, да ли се њена овлашћења смањују или се повећавају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привремена влада мора да има све структуре, значи назначене структуре, везано за општинске органе, везано за полицијску службу, везано за војну службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Начелника полиције, начелника, значи одређено људство које је распоређено на вршењу тих дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда, Привремена влада?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привремена влада када је донела, значи званично објаву о ратном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава са војском и полицијом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Онда Ратни штаб територијалне одбране Зворника преузима функцију вођења уопште са војском и требало би и са полицијом. Сада, не знам који је између полиције и војске, какав је тај паритет, али требало би да је полиција потчињена војсци у ратном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Привремена влада ради? Она има све те органе под собом или како сте рекли, има структуре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Она има све те органе под собом, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под собом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, значи она је њима надређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које њима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратном штабу, полицији, општинским органима, значи то мора бити.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да не бисмо створили забуну, Ви говорите Привремена влада проглашава ратно стање. Да ли мислите на општину Зворник или на Републику тамо Српску или неке друге органе? Не може општина да прогласи ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете Привремена влада, на кога мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привремена влада тада се није ни изјашњавала која је привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас сада питам, малопре када сте рекли Привремена влада има те све општинске структуре, на коју сте мислили привремену владу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја нисам ни знао која је привремена влада, да ли је привремена влада општинског карактера или је привремена влада на нивоу Републике, Републике Српске, јер у том моменту су знали све, значи одвојено. Срби су стварали своје привремене владе, општински органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно Вас питам, малопре кажете, привремена влада има своје структуре?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привремена влада општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општине Зворник има све ове органе?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Све те органе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када је био тај сукоб тамо у том штабу, Ви сте га определили да је био 27. април ако сам добро запамтио. Након тог сукоба, да ли сте Ви имали какав контакт лични са Браном Грујићем, или су односи били захладнели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Са Браном Грујићем, мислите конфликт да ли сам имао?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Контакт, да ли сте са њим контактирали, да ли сте разговарали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не видим разлога да не контактирам, а једини проблем са киме, коме је правио Брана Грујић је био Топола који је због неких својих, шта ја знам глупости, малтретирао човека.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Брану Грујића малтретирали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је све април, мај месец, пре него што ћу се вратити са терена.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Пре него што сте отишли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. То је било контакта и са Марком Павловићем, разговор тај један што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко са Марком Павловићем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Брано Грујић, Марко Павловић, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки сада други разговор?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, то је оно што сте напомињали оно што је напомињано у штабу да су долазили до «Инжињеринга», разговор пре овога и тада је речено, значи да за излазак, значи да се то расчисти, да јединица изађе ван територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада друго причате, нисте то причали, потпуно друго сте причали? Да ли је био тај састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је састанак, Ви сте ме подсетили, ја сам размишљао на одмору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте смислили, добро?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шта сам смислио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Реците нам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро речено, шта сам смислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам како другачије да Вам кажем. Шта сте смислили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је исто као да улазим у кућу са ногом у вратима, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте то сада размислили, да ли је био неки улазак њихов, да ли су тражили да изађете из Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тражено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте сами отишли помоћу Ступара, како?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Помоћу Ступара, али сам ја и Брани Грујићу и Марку Павловићу саопштио да, значи, као што сам и јуче напоменуо, да људи који нису имали кривична дела да им се издају потврде, они који су имали кривична дела, они неће добити потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то Ви њих уценили, да ли сте условили да ћете да одете, ако дају потврде, тако они кажу, тако каже Марко Павловић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, ја не сматрам уценом, из једног разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте рекли идемо, али да нам даш потврду? Идемо тако.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је идеја била да добијете потврде, њихова или Ваша?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Моја је идеја била, јер једноставно сам тражио, значи ко је чист, ко није правио кривична дела, он ће добити, значи, јер сва сазнања о кривичним делима која су се правила на територији општине, значи обавештајни део је морао доставити Ратном штабу. Значи, нема теоретске шансе, значи ко је правио кривична дела, не може добити потврду.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је то неко проверавао, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они знали која су кривична дела, значи знају која су кривична дела, ако знају ко је радио, а ко није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сигурно да су проверавали, значи не би издали потврде напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су некима дали, а некима нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашем брату, кажете, нису.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису дали, нису дали Тополи.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, једно питање. Поменули сте Драгићевић Драгутина. Да ли је он добио потврду ту да није правио дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, тај период, мало сте?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, он је то рекао, погледајте у транскрипту, он је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате када је то, у мају, није он обухваћен.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знам ја зашто то питам, јер је он рекао касније да су били на Црном врху месец дана у положајима, је ли тако, у јуну месецу, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазили у град.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е, па отом, потом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Требало би да је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ставља се њему на терет тај период.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Требало би да је добио, јер тада до периода, значи до 17. и 18. маја, је јединица била значи, да је назовем нормална, нормална јединица. Значи, да је Топола једино Топола и мој брат који су правили проблеме у јединици, онда је рекао сам за тог Маринковића да је долазио, да није могао да уђе у јединицу и за овога Појату Истока који је био два дана ту и након два дана.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, то смо чули све да не понављамо те детаље. Рекли сте почетком јуна долазите и остајете на положајима са том јединицом, поменули сте 200 и нешто људи, не знам колико сте поменули?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 184 је било са Јардана.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И онда сте били тамо на том положају до краја јуна месеца. Интересује ме, да ли је тада био у тој јединици ангажован на тим борбеним задацима Драгићевић Драгутин?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Драгићевић је био распоређен на тим задацима.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, само ми реците ово. Овде је утисак један општи овако када саслушавамо неке те сведоке које смо чули, гледало списе предмета, да је та јединица тамо била и да су припадници поједини те јединице правили само проблеме и нека тешка кривична дела, па зато Вас ја и питам сада, да ли је та јединица заиста била војно ангажована, да ли је имала неки допринос тој тамо борби или је то све ово лоше што стоји овде на столу овог судије и већа? Јесте Ви имали неког страдалог тамо, јесте имали неког рањеног, јесте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имали смо ми двоје погинулих, седморо или осморо повређених, од тога двоје су теже повређени, а пет до шест је лакше повређено. Што се тиче учешћа јединице, највећи проблем што је она извикана на конту спречавања шверца «Голфова» и онда је све што се дешавало у Зворнику, у околини, приписивано тој јединици, јер ми смо били једини кривци због самог тог ангажовања толиког броја полицајаца, везано за 28., 29. јули 1992. године, јер то је требало да се прикрије 4.700 «Голфова» и требало је да се прикрије шест ракетних бацача ДБР и тако даље.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Ако можете мало само да се вратимо на овај почетак сукоба у Зворнику. Ви помињете силне те неке, те Државну безбедност, те војну безбедност, те Савезни СУП кроз разне делове тог исказа их помињете и сада долазимо до тог неког оружаног сукоба. Војска се још званично отуд није повукла у време тог сукоба?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па ме интересује, а није званично ни учествовала у томе. Каква је улога била Аркана у тој операцији око Зворника?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То морате видети са његовим претпостављенима.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, не, да ли Ви знате, Ви кажете да сте добили тај један правац, је ли тако, сада сте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли сте имали неко садејство? Ко је командовао том акцијом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко је командовао?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је командовао том акцијом.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Шта значи Ратни штаб, Ви Ратни штаб када год сте рекли, стављате једнако Брану Грујић, Ратни штаб Брано Грујић? Да ли је Брано Грујић командовао са том акцијом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, Брано Грујић није способан да он командује, него је било неколико официра, значи без ознака из Тузланског корпуса који су водили ту операцију.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, ја Вас молим да будете мало прецизнији. Када Ви кажете Ратни штаб Брано Грујић, то има изузетну последицу кривично-правно по Брану Грујића, да се мало прецизније изјасните, када кажете, малопре сте рекли Брано Грујић је дао распоред где идемо, каже Ратни штаб, па ми је било потпуно нејасно. Ви сада кажете Брано Грујић нема никакво војно знање и сада помињете те офицере, значи морате мало бити прецизнији када о томе говорите, јер ако ставите једнакост Ратни штаб Брано Грујић, бићемо у великом проблему, па нећемо утврдити истину, знате. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то причамо о овом нападу на Зворник? Добро, није нам то у оптужници, то нам није у оптужници.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ни мени није јасно, јер то је све згужвано у једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја здржавам право пошто колико смо, што кажемо сретни што имамо транскрипте, па немамо уношење у записник, толико смо хендикепирани јер не можемо да погледамо шта је сведок рекао. Ценећи значај сведочења исказа господина Вучковића, поготово штој је био тамо на извору информација и тако даље, функцију коју је имао и све то, одбрана задржава право да евентуално када погледа још транскрипте, када их добијемо у њиховом писменом изразу, да анализира и евентуално предложи некаква суочења, постави још накнадно питање или предложи да се сведок накнадно, мислим да ћете разумети, јер ипак и ми овде већ два дана саслушавамо сведока. Верујем да и њему није, а и често баратамо различитим појмовима, но оно што је битно, битно је да улазимо коначно у бит саме оптужнице. Ја бих одмах једну нејасноћу, ја сада нисам схватио јучер и данас, а мислим да и веће, у погледу ових добровољаца. У транскрипту, ја ћу рећи сада која је то страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из истраге?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, из истраге, на страни 3, сведок каже и то на питање судије, вратили су се одмах, значи о том 04. претпостављам, каже, разговор између Грујића и Богдановића, значи посланика, значи између једне политичке личности и друге, не улазим у потекст тврдњи сведока и карактеристике за Богдановића. Значи, они су лично ту сами разговарали. Моја претпоставка је да се радило о довођењу добровољаца за испомоћ. Међутим, то не мора да значи. Да ли је то тачно? Дакле, да ли је то само била претпоставка или је он чуо у том разговору да Брано Грујић и Богдановић разговарају о добровољцима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Разговор јесте био у вези добровољаца, значи јесте био у вези добровољаца, али на конто већ затворености самог Зворника од стране муслиманске полиције и активиста СДА. Стварање Привремене владе Муслимана је иницирало стварање Привремене владе српске општине Зворник, убиство.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада, следеће питање, задовољан сам овим одговором, мислим да је то то што сам хтео питати. Спомињали сте на више страна странке, па сте рекли Српска радикална странка, добровољци. Да ли је Српска радикална странка једина имала добровољце?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то је било из свих странака, значи није било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли у то време СПО исто је имао некакве добровољачке јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СПО је званично био наследник Југословенске народне армије по «Службеном гласнику» из 1991. године, септембар, октобар месец, то можете погледати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СПО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Странка? Наследник војске?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: СПО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите Спрка добровољачка гарда?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, српска гарда је СПО Српска добровољачка гарда је Арканова, значи Српска гарда је званична, званично, значи била наследник Југословенске народне армије која се распадала 1991. године и на конту тога је извршена ликвидација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, СПО?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СПО, али то можете видети, не причам ништа напамет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је политички лидер те гарде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Политички лидер? Политички лидер који је добио паре од преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске гарде, политички лидер?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, не, ове које је СПО.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: СПО, значи Вук Драшковић. И зато му није ни дозвољен улазак у Хрватску због учествовања његове јединице у Госпићу и остало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А да ли је тих јединица било и код Зворника 1992. године?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је јединица из, било је јединица из Крајине, било је из Вуковара, тако да било је много.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, добро. Реците ми, говорили сте овде да Ратни штаб, како га Ви схватате.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тако су га третирали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ће бити предмет овде утврђивања. Кажете, пуно странака, да се то све успе да се подведе под једну команду. Да ли су та идеолошка размимоилажења тих појединих добровољаца који су долазили, се рефлектовала и на то стање у самом Зворнику, у тим неким ратним околностима и тако даље и како Ви гледате на то? Ви сте говорили овде да сте покушали да уведете неко јединство.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Рефлектовало, како се све то рефлектовало? Прво, приликом самог сукоба 08. априла ујутру, Зворник је остао без становништва и једног и другог, значи један мањи проценат, можда 30% становништва је остало у самом Зворнику. Сам сукоб 08. априла од 11 часова, које је водила Арканова јединица са још, тако је причано, можда двадесетак добровољаца ту из општине, општине Зворник, је дошло до одређене линије и ту је остало 08. ујутру. Значи, 08. смо ми били пуштени у негде 15 до 7, значи размењени на централи Малог Зворника, 09. су настављене те.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро то. Ја ћу сада конкретно да Вас питам, говоримо значи о овом периоду, ајде док је војска, после војске исто ово када сте Ви дошли. Колико сте прво Ви имали под својом командом војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно, све је причао, колега, имамо транскрипте ево од јуче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, прво до 19.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је све тачно, после колико, 34, плус, све је рекао, за бројно стање имамо све.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Као и од 06. јуна до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте рекли посебно да су Вам се прикључили ови локални.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И ко је исплаћивао и значи, све је то речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, да ли су, да ли су код мештана, код војника, једних, других добровољаца, да ли су чланови тог Ратног штаба онако како сте га Ви описали, имали ауторитет у том смислу код тих људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам да ли сам имао ауторитет, то могу они сами рећи, али с обзиром да Ратни штаб је мењао 17 људи, 17 команданата до 17. маја, тешко са киме можете и направити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви некада, било кога од тих из Ратног штаба који су имали функције, што сте контактирали не знам, да ли сте и једног од њих видели са пушком у борби на линији, да би уживао неки ауторитет међу грађанима?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да је Марко Павловић, знам да је ишао, да је обилазио терен, Тешановић није, Јовановић није, Благојевић није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Можда је Стево Радић обилазио, Стево Радић, «К» није сигурно ишао, значи то нема теоретске шансе, он се боји своје сопствене сенке, не, значи из Ратног штаба, можда линије, можда линије, одбрамбене линије је мислим чак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците то када сте описивали тај неспоразум са тим, на том тајном састанку на који Ви нисте позвани, када улазите, кажете ногом сте отворили врата, да ли је постојало неко обезбеђење ту испред врата?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, јесте постојало обезбеђење, али.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је оно реаговало, уперило пушку у Вас или било шта слично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, није ја сам обезбеђењу значи које је седело ту код врата рекао само, немој правити глупости, није ти потребно. Хоћу да расчистим са њима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И они нису?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нису ништа, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте Ви, извините, да ли сте Ви ушли са оружјем ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ратно је стање, а не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли са оружјем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, шта сте имали од оружја, Ви лично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам од оружја имао аутоматску пушку, имао сам пиштољ и имао сам шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када сте ушли, сва три?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још са Вама, ко улази са оружјем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Улази, ушао је Обреновић, али Зоран Обреновић Аждаја, он је тада дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, припадник Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је, он је био командант «Белих орлова» на Горњем Снагову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није из Ваше јединице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он са Вама да уђе тог дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је оставио ту оружје пре него што је одлазио кући за Добановце, значи остављало се оружје, ниси могао са оружјем да идеш кроз Србију, него си остављао оружје, значи или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, откуда са Вама да уђе на тај састанак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Био је присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ушао са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно са Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, заједно са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је он ушао? Јесте заједно наступили, ушли заједно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, познавали смо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Познавали смо се од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви позвали да дође или сте се случајно срели, то Вас питам?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не, питао ме је где си пошао, кажем идем да расчистим са овима у Ратном штабу због тајног састанка, каже, ништа, идем и ја. Значи, он је ту само био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он ушао са оружјем?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, он није имао оружје, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао из Добановаца?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још ушао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Топола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он имао оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратно је стање, оружје имају сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао Топола?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, претежно су имали аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко ушао са Вама, осим вас тројице?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Било је напољу, значи, комплетна јединица је била ту распоређена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тада имала јединица људи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 34.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви улазите код свог команданта, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, улазим код свог команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружани? Да ли је уперио неко од вас оружје у Вашег команданта и у Брану Грујића и у те присутне, Василића или?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам имао оружје и пошто је Марко Павловић држао овако руке, ја сам рекао, извади пиштољ из футроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своме команданту то кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Каже, не ја ћу руке држати овде на столу и нећу их померати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, колико сте се задржали ту укупно, временски?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не више од 40 минута до сат времена, то је плафон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано Грујић каже да сте били пет сати ту, да сте их држали и да је онда тек после дошао неки па мало опустио ситуацију, неки официр? Да ли је тачно то?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, то је објављивано и на радиу, да се Ратни штаб и Привремена влада српске општине Зворник држи под оружјем, пет-шест сати. Међутим, то уопште није било. Значи, не више од 40 минута до сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И о чему сте разговарали? Јуче сте рекли да сте разговарали о томе да тражите писмена наређења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас кажете на питање пуномоћника да су они тражили да ви одете, зато што сте правили неке проблеме? Сада, то је нешто ново.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Није ново, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, данас кажете да сте дошли да им објасните да не треба Вас да терете за злочине које чине други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче то нисте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што је нама пребацивано, значи, ко год је шта урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то јуче нисте причали, нити у истрази, да ли је то оно што сте размислили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И данас је исто сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, али не можемо пет дана да Вас саслушавамо, сваки дан друго да причате. То се десило ваљда једном, нема ваљда пет догађаја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада то нисте рекли до сада до данас, да сте Ви тамо дошли да расчистите да Ви нисте радили злочине? Данас чујемо то.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су Вам то они злочине стављали на терет, шта сте Ви радили то по њима, па сте Ви дошли да расчистите да нисте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано је, значи за «Алхос», везано је за случај Саше Маринковића и Леле, везано је још за, шта ја знам, било је ту доста још неразјашњених убистава, која су се дешавала по граду и ја сам једноставно, значи, осећао да морам да расчистим, да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте за тих 40 минута расчистили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте расчистили, шта сте дошли, до ког закључка?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нема шта, закључак је да ми нормално и даље припадамо под командом Ратног штаба, значи нема никакве самовоље нити било шта и да наређења да ћемо добијати писменим путем, писаним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Марко Павловић ауторитет над Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Павловић је имао ауторитет нада мном, јер сам га ценио као човека.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ценио? Добро. Следеће питање, тај Аждаја, како сте рекли.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зоран Петровић, Зоран Петровић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је он добио надимак тај? Мислим, обично неки надимак, како то је добио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је учесник ратишта у Хрватској, ишао је преко СНО и СДС на територији Хрватске.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је он као такав, значи ратник, да кажемо ратник, не борац, ратник подразумева нешто што иде, где је рат, да ли је он имао као борац некакво страхопоштовање, углед и то слично?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли је он стварао страхопоштовање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли су га се други плашили, јер ипак кажете, овамо рат почиње, он је прошао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, да, он је иначе родом из Горњег Снагова и отишао је, довео је јединицу у своје место да би заштитио своју породицу, значи, своју фамилију да би заштитио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он уе био командант тих «Белих орлова»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њему командује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он у том Снагову имао неку јединицу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, имао је јединицу, негде око педесетак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кажете из Снагова је пореклом. Да ли је имао и пријатеље тамо, рођаке из Снагова и да ли је те мештане имао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, да, он је имао ту своју родбину у Горњем Снагову и јединицу коју је довео, значи било их је педесетак који су припадали СНО, значи добио је наоружање и отишао за Горње Снагово.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Сада ћу Вас конкретно нешто питати. Да ли сте Ви, ја говорим сада за овај период до 19., јер и сами сте рекли 06. јуна никакве наредбе од Ратног штаба и од Павловића, нисте примали, када сте се вратили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, до тог 17. маја, 19. маја.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17. на 18.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Свеједно ми је сада, дан, два, на крају, битно је док сте Ви тамо. Да ли сте Ви било када од некога из Ратног штаба или од Марка Павловића добили неку наредбу или да Вам он је рекао Вама, да Ви пренесете члановима своје, припадницима своје јединице, убите, стрељајте или било кога или да сте Ви било када рекли својим војницима такву наредбу или било шта ии сте говорили супротно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ево овако, значи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, Ви као командир јединице, да ли сте било када примили такву наредбу, спровели је или Ви самоиницијативно било шта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Што се тиче комплетног Ратног штаба, Привремене владе или Кризног штаба, нисам добио никада нити усмено, нити писмено наредбу о неким ликвидацијама, значи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: О томе Вас питам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: О ликвидацијама. Ја лично, значи ни једном од војника који су припадали јединици «Игор Марковић» нисам наредио да изврши неку ликвидацију, значи имали смо само директно учешће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко се за то терети колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико се не терети да је наредио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Оставите Ви то, ја сада, ми причамо о нечему о чему ја знам. Нећемо околу. Ја питам да ли је он било када чуо. Следеће питање, да ли је он било када писмено или усмено обавестио, осим ова два случаја што је рекао за онога Истока и не знам и ово што се десило, овај проблем са братом када је рекао у Челопеку, да ли је он било када написао или је он сазнао да је неки његов припадник извршио тешко кривично дело, силовао, убио, било којег припадника муслиманске националности, да ли цивила, да ли војног лице које је заробљено, да је он такву наредбу или неки од његових извршио или да је он тако шта известио Марка Павловића директно, осим онога што је рекао? Ја морам то да питам, знам зашто питам, зато се мој брањеник овде терети.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја бих замолио само једно. Пошто видим да је у питању два «он», ја не знам који је прво «он».

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Марко Павловић или било који члан или било којег припадника штаба до 19. маја?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шта конкретно за њих?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви икада написали, усмено рекли, извештај или било шта рекли, моји војници су ту и ту убили тога и тога, лишили живота тога и тога, да ли сте Ви икада такво имали сазнање, поред онога што сте већ навели, било каквих и да сте написали тако што?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, значи, једино шта је са Марком Павловићем шта је речено, за Маринковића и Лелу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То знамо. Да ли поред тога је било било шта тако, где Ви кажете, ево мој војник је убио тамо ово, оно или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или обрнуто, да је Марко Вама рекао?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Марко је рекао за проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па још неки проблем да је било?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија дајте, председнице већа, само конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неки случај?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи поред ових 72 лица које је описано из «Алхоса», значи што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, што сам Вама саопштио, значи у исказу, Саша Маринковић четири лица, Саша Маринковић, само моменат, четири, ово за брата, за брата што је у «Алхосу» једном одсекао уво и једном или двојници нанео тешке телесне повреде, значи друго ја нисам имао сазнања, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада везано за Марка Павловића Вас пита колега, шта кажете за 72 лица и за тешко телесно повређене, за Марка Павловића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За Марка Павловића не могу ту за 72 лица рећи ништа из једног разлога, значи, ми смо само имали један разговор, то је било, само моменат, сада ћу Вам рећи, ја мислим 17. април или 18. април, када сам, ја мислим да је око 17. априла да је извршено то стрељање тих 72 лица од стране Арканових јединица, Арканових људи. Тада сам у канцеларији својој нашао, у «Алхосу» на горњем спрату, на првом спрату, пасоше, личне карте, ту документацију. Питао сам Марка Павловића шта је ово код мене у канцеларији. Рекао је, то је у вези ових лица која су страдала и то иде званичној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме иде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Званичној служби.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли тада постоје органи безбедности, кажете, био је господин Станковић улазио, да ли војска ради свој посао, трага за починиоцима, идентификује, да ли се тада све то врши?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Тада се то све радило, значи радило се тај обдукциони налаз, као и документација која је са тим заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој служби то иде, коме?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме то подноси?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам коме, значи ја нисам био, ту је стајало, значи канцеларија је била отворена, значи није моја канцеларија била закључана да се држало под кључем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Марко њему каже то иде служби, није он рекао Богдановић.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Служба која је радила, значи војна служба је радила обдукцију, значи војни патолог је са ВМА Зоран Станковић дошао на територију Зворника, извршио обдукциони налаз и та документација, значи сигурно је отишла заједно са тим лешевима и са службом која је дошла да врши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А информација о томе ко је то урадио, о томе причамо?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Информације, ко је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, Арканова јединица која је то урадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме иде та информација, шта Вам каже Марко?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то проследио значи Мирославу Богдановићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам проследио Мирославу Богдановићу а он је даље то проследио, сада коме је он даље проследио, то не знам. Значи, вероватно или Неђи Бошковићу или некоме од обавештајних органа или, значи, не знам, то војној безбедности и Државној безбедности.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, Ви сте председнице већа, ја ћу морати сада да поставим слична питања која сте и Ви постављали у погледу овог формирања Војске Републике Српске. Прво ћу Вас замолити да онај документ који сте добили од Фадила Бањановића да га прикажемо овде. Тамо у заглављу пише «командант СВ». Шта значи «командант «СВ»? Каква је то војска?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: «СВ»? Једино ако није Светозар Василић или Стево Васиљевић или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна, да ли он зна, команда бригаде СВ «Бирач»?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да не дајемо квалификације које неук и тако даље. Ја ћу Вам доказати, мој клијент није служио уопште војску. Нема уопште војничког знања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни ја, никада се не бих прихватила функције.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш зато што нисам служила војску. Ево, да ли Ви знате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па баш зато јер није била војна функција.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Гледао сам ја то на монитору.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је он све.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И није ми било јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта значи СВ?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам тако да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће питање, када он у погледу те војске, да ли је то 06. јуна када он долази и овај 29. јуни када Ви кажете, када је званично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. он каже, не кажем ја, он каже.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 28., али и Ви сте рекли, па тада је то 28.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тако је он рекао, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је 28. када је проглашена зворничка јединица, да ли је она већ имала своје водове, своје јединице, своју логистику, инжењерију, војну полицију, тог 28.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то напоменуо већ у више наврата, да су све предрадње за стварање војне поште 8469.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, да ли је јединица у формирању, јединица у формирању исто обавља борбена дејства, војна дејства и тако даље? Да ли таква јединица обавља или она чека да се званично прогласе па да оду на линије да их бране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, они су имали званична наређења од војне поште 8469 која је у званичном формирању и која је имала званичан статус до момента 28. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они, кажете, они су имали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Војна пошта, говорим за војну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, они су имали наређења од војне поште, који они?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи Ратни штаб, Ратни штаб, онда све те ниже котиране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су по команди испод Војне поште?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи они су надређени, значи, сви они су били надређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратном штабу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је Ратни штаб надређен?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Надређен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у ланцу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи у ланцу, значи у том периоду од 19. маја до 28. јуна, је надређен свим службама, значи, војним службама била Војна пошта 8469, значи свим службама које су биле на терену у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, и Ратном штабу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И Ратном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је Ратни штаб, да ли је он имао неког испод себе или није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб је имао територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је надређен територијалној одбрани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко је надређени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, територијалној одбрани?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја Вам говорим, значи Војна пошта 8469, нижа лествица је Ратни штаб, нижа лествица је територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Што се тиче војног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То сам и јуче напомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила, али колега није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 26. јуна добијате од Благојевића задатак први онај на Црни врх да се иде, линија та и та, ката та и та, одбрана.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, здружена заједно са Бирчанском бригадом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Касније од Василића добијате овај други задатак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми сада, обављате задатак, држите ту, кажете линију, одлазите некада у Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сами кажете, колико сте успели? Да ли јединица када се одмара по позиву командира бригаде или некога од официра, мора да оде тамо, значи и на одмору, под чијој сте Ви надлежности?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јединице. Јединице су све три биле присутне горе, директно на терену и оне су спавале у баракама, значи, на смену. тако да је сменски рад уведен, што се тиче стражарења и обављања дужности, а кући се није ишло. Једном су побегли значи са линије 180 њих и враћени су у року од сат времена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, у случају пробоја, значи потребе за појачаним људством, да ли Ви тада поступате по наредбама и даље јединице и претпостављених из Зворничке бригаде?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: На том делу, значи од 06. до 28. мени је наређење искључиво давао мајор Андрић, Бирчанска бригада или «Бирач», како се звала, са седиштем у Шеховићима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А што се тиче хране, што се тиче цигара и што се тиче плата, то је добијано од фирме «Цер промет» Драго Мићић, са седиштем у Церу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сада ћу Вас питати, Ви сте о томе почели да говорите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то јуче напоменуо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, о нечему другом, а ја сматрам јако битним у вези једне друге тачке оптужнице. Ради се о следећем: да ли су постојала лица која су носила оружје и која су се јављали као добровољци, кажете Ви сте неке отерали преко, који су долазили, имали оружје или те избеглице и како су се они понашали? Дакле, да ли је било физичких лица која нису хтели да уђу, ни под једну јединицу, да су ескивирани и тако даље и да ли су таква лица знала да праве зулум, што кажу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам то напомињао и јуче и данас, значи поред лица мештана који, значи, мештана који су долазили по два-три пута, пресвлачили се, било је избеглица из Сарајева, Зенице, Какња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, причали смо о томе, немамо у оптужници лица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је општина, Ратни штаб. значи било које тело, предузимало нешто да се та имовина која се напуштала или од људи који су отишли да се спречавају те крађе, да се на неки начин заштити та имовина?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је, то је добро питање из једног разлога, што смо негде почетком априла, уствари половина априла, друга половина априла, са Марком Павловићем разговарао да имовина која постоји, значи да се направи сабирни центар и да се то уводи у том сабирном центру, шта је, значи, одузето од лица која су крали, шта је од лица која су оставили имовину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је уведен полицијски час и да ли је полиција?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, то је већ уведено, наведено је шта је рађено у полицијском часу, тако да то постоји.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја и даље задржавам оно право за које сам мислио да смо сви, што кажу, мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите колега.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу имати само једно питање. Вероватно ћете рећи да је то разјашњено, али због оптужнице. Ви сте били командант јединице «Игор Марковић» која се у оптужници још назива и јединица «Жуте осе»?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је овде присутни оптужени Славковић Драган, под надимком Торо, био припадник Ваше јединице?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Славковић Драган?
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам јуче.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте јуче рекли да не познајете, али ја морам због оптужнице то Вас да питам.
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јуче сам идентификовао Брану Грујића, који седи овде у ћошку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Славковић Драган био члан «Жутих оса»?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кораћ Иван, да ли је био члан «Жутих оса»?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кораћ Иван?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Зокс, са надимком Зокс?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, колико ја знам да је он, ја не знам са киме је био. Знам да сам га једном видео у «Алхосу», али не знам да ли је Пиварском или неком или СНО, значи не знам, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сада не могу више да се сетим. Јуче сам Вас питала за Пиварског. У току јуна, шта се са њим догађа, у току јуна Пиварски? Ви сте рекли, био је на Дрињачи његова јединица, па су тамо нешто правили, неке зулуме, па Ви одлазите, па се Ви враћате, одлазите на Црни врх?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава током јуна, и они су са Вама ухапшени, крајем јула? Шта се са њима дешава, јуни-јули, где су они?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам где су они јуни-јули били распоређени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате тог Пиварског или неке његове припаднике јединице?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пиварски, Пиварски је убијен 1996., 1997. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знам, то Вас не питам. Питам Вас за јуни, јули 1992. године?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Виђам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђате ли га, где је он, под чијом је командом?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Видео сам га једном у Зворнику, сада, значи, ми нисмо расправљали под чијом је командом када команда већ постоји. Значи, нема потребе да се расправља која је команда, бар за мене. А сада, под чијом је он командом био, ја сматрам да постоји само једна команда, као што је речено, већ на

почетку априла, значи да је, значи до 17. маја била команда Ратног штаба. Ратни штаб је имао, значи као што сам навео, надређеног пуковника Милошевића, коомданта дринског дела, који је водио и спроводио, водио операције, а Ратни штаб је морао да спроведе операције које је дато њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мало пре сте нешто мало другачије рекли, кажете, овај пуковник Благојевић, па онда кажете, ланац иде, Ратни штаб, ТО, па ТО, па командује територијалцима. Ви значи, у јуну, више нисте територијалац?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не припадате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, не припадамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са онима који нису у борби територијалци у граду?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, значи, они су распоређени на радне дужности, на, шта ја знам, значи постојала је већ та радна дужност, обавеза и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па ко њима командује?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Вероватно, значи, не знам, значи не могу рећи ко им командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нису у борби?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има, значи, када проводе седам дана на линији, онда имају седам дана одмора, значи тако се правило, због обављања обавеза кући и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава када су у граду? Да ли имају коомданта или немају?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имају коомданте, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Имали су своје коомданте, сада, на пример, коомдира вода или коомдира чете, сада, значи, не знам њихове распореде како су они били распоређени, значи не могу нешто причати што не знам. Али знам да су по седам дана били распоређени, на пример, седам дана на првој линији, борбеној линији, имају седам дана одмора. За тих седам дана одмора, значи, имали су радну обавезу у фирми својој и кући да буду, па седам дана поново борбене линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, изволите. Нема, сутра је други сведок, сведок «М». Изволите. Ево оптужени Грујић Бранко, да ли имате питања неких?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам. Овај сведок је изрекао једну масу, огромну масу неистине, све бранећи себе и своје борце, уопште своје које су тамо учинили оно што су учинили. Прво, рекао је да сам ја био 09.04. да сам био шеф Кризног штаба, а није упознат да је 06.04. мене Аркан сменио, истукао, избацио напоље, да нисам уопште присуствовао нападу Зворника, а он тврди да сам ја командовао и распоредио њих на Зворник. Даље, рекао је да 07.04. долазе два аутобуса добровољаца. Ја о томе појма немам, јер нисам био присутан и не знам ни ко их је примио, ни када су дошли ни куда су пошли. Даље, каже да су учествовали у борби под командом Ратног штаба. Често пута је помињао да је коомданта Ратног штаба био пуковник Милошевић, па га питам, ко је још са пуковником Милошевићем био у Ратном штабу и где је имао седиште тај Ратни штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пуковник Милошевић је имао седиште на Гучеву и он је долазио, значи 10. априла заједно са генералом Савом Јанковићем и пуковницима Тачићем, Зденчићем, Калапуром, капетанима прве класе војне безбедности, као и целом том екипом војне безбедности која је обезбеђивала

генерала Тачића и остало и дошли су у «Алхос», рекли су да је, значи, мени су лично рекли да је пуковник Милошевић командант Дринског корпуса или Дринске бригаде и да он издаје наређења. После тога су, значи, изашли сви. Ко је шта даље примао наређења.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Какве сада ја везе имам са тим, када уопште не присуствујем ту, када сведок «К» врши дужност председника Кризног штаба и ти сада мешаш мене и трпаш мени да сам ја то учинио, када уопште ту нисам присутан? СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја не знам ко је вршио функцију, коју функцију.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Онда немој причати приче када не знаш. Онда кажи не знам, а немој казати Брано Грујић је био шеф Кризног штаба, него кажи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања још?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље. Приликом Вашег упада у штаб територијалне одбране, јеси ли први обио врата ногом и са митраљехом «72» си ишао овако напред са прстом на обарачу? Јеси ли пришао и стао иза мојих леђа и уперо митраљез у леђа?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ко?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ти, лично, даље, јесу ли сви чланови ту који су били, Марко Павловић командант штаба територијалне одбране, овај начелник унутрашњих послова Милош Пантелић, Маринко Василић, командир станице, Обреновић Драган, који је сада у Хагу, као командир војске, који је био присутан, не знам ко је још све био присутан, јесу ли сви били добили неко шкорпион, неко пушку, неко, ти си мени митраљез лично. Даље, прво си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да одговори.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сачекајте молим Вас само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо да сачекамо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нека одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно да сте упали, што прича сада оптужени, са пушкомитраљезом у чело, што показује да сте уперили?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја јесам са војницима упао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је то и рекао да јесте.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја јесам и ја знам да сам сам разговарао са Марком Павловићем, који је, значи, ја сам описао ток разговора између Марка и мене.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, шта још имате да питате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли је тачно када си ушао на врата, кажете, добро је да сте сви ту, одложите оружје?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро, шта у ратном стању да Вам кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно то да сте рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, значи да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питање.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да се не би десило, да се не би издешавало.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли си данас рекао овде да сте ушли прво само Ви и Мијо Павловић, а сада си малопре додао поново још и Аждају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је тачно, додао је, даље.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја нисам ништа одузео, ја сам само додао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је смислио ноћас, идемо даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Чуће се све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је размишљао. Идемо даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, рекао је једну тешку лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо питања, а онда лажи ћемо после приликом суочења.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то и јесте питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Питање јесте, рекао је је овде да сам ја чекао доктора Зорана Станковића да ме обавести да он долази да врши идентификацију побијених 72.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам није предмет ове оптужнице.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није, али мора се расчистити, разумете, јер, пазите, 10. априла је донесена одлука о укидању Кризног штаба, 12. априла сам ја изабран за председника Привремене владе, 13. априла сам се ја већ одселио у Привредну банку Зворник, нисам, дакле, био више уопште у «Алхосу». Према томе, нисам био ту никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви то причали са Бранком Грујићем? Он каже да је седео у Привредној банци?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Привредна банка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је постао председник Привремене владе, да ли 14.?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: 13. сам први састанак одржао, 12. изабран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12. априла именован и да је после прешао физички.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: 13 сам прешао у Привредну банку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да није више био у «Алхосу»? А где сте Ви то са њим причали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја, колико знам да је било то у «Алхосу», значи и да је, да сте питали шта је ово урађено, о чему се ради, ко је побио ове људе, рекох, Арканово људство, рекли сте да морате сачекати, треба да дође патолог са ВМА, Зоран Станковић, значи не бих наводио име и презиме, ко је сада све то сачекао и одрадио, ја то не знам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али само знаш да сам ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао доктор Станковић?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао доктор Станковић?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам ја појма, човече Божји, ја сам се само једанпут срео са доктором Станковићем кад је вршио идентификацију бораца наших са Глођанског брда, тада ме је посетио у општини, један једини пут смо били заједно, дакле, никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, такав разговор са њим нисте водили?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, он је увек имао војска, разумете и онда комисија која је сахрањивала, дакле ја ту нисам имао уопште са њим никакве везе и нисам имао потребе за тако нечим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Имам, имам, како да немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Он често овде меша Кризни штаб, односно, односно, односно, како га је назвао оно Ратни штаб и штаб ТО. Ако већ то двоје помињеш, где је био Кризни штаб, односно Ратни штаб, а где је била ТО смештена и ко је био од чланова у Ратном штабу, а ко је био у ТО или је то једна те иста ствар?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја знам да имам писмено наређење, да пише Ратни штаб територијалне општине, територијалне општине Зворник и то ћу, значи, по доласку адвоката Ђорђевића приложити ту документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да имате решење од Бране Грујића да се постављате за команданта?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Има, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у потпису, који печат? Ево ја ћу да Вам помогнем да видите овде шта је његов печат?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знам овако велики печат, сада колико се ја сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је писало у том печату? Да ли је округли или је четвртасти?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Округли печат, велики округли печат, значи негде тих 60 и 70 мм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овакав? Дођите да видите.

Констатује се да се сведоку показује округли печат на коме пише «Српска општина Зворник, Општински штаб територијалне одбране».

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Већи је печат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то писало? Да ли Ви знате шта је писало или само знате величину печата?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Садржаја не могу сада да се сетим, али значи донећу Вам тај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви поставили за команданта добровољаца?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Никада ја њега нисам поставио, нити сам био донео одлуку о формирању оне јединице, ако се сећате, САО Семберија-Мајевица, разумете, коју су одмах поништили, коју имате обадве одлуке ту. Према томе, никакве друге одлуке ја, колико знам, нисмо никада донели о његовом постављењу. А имате и ту одлуке, сећате се добро о формирању специјалне јединице СО Семберија и Мајевица и после одмах поништили ту исту одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он говори јединица «Игор Марковић»?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да ће да донесе сведок, је ли тако?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Верујте, али да ме нека мука ухватила, прво сам све преживео од њега и од његових бораца, јер, пазите, пет сати сам ја био под његовим митраљезом са прстом на окидачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже 40 минута?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Аман, 40 минута је њему било, а мени је било и сто сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, колико је било реално?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Реално пет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се нађемо на пола.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно пет?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сигурно.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Најбоље пет месеци, вероватно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Његов војник Топола ме је у сред центра града уперео митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћу ја питање да поставим. У хотелу «Дрина», каже оптужени да му је Топола у граду уперео пукомитраљез?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Прво код споменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту и сведок?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Њега нисам видео тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је само Топола?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Топола уперео оружје, разоружао начелника СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Касније, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте могли да се сетите тачно?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У јулу месецу, уочи оног дана када смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уочи хапшења?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, то смо тако ио рекли.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Топола ми убада митраљез у прса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између Тополе и овог догађаја, да ли је још некада упадао сведок у штаб?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја више са њим нисам имао контакта од 10. априла када је упао у штаб, више никада се нисмо ни поздравили, нити имали било какав контакт, разумете. Топола ми дакле ставља, његов војник митраљез у прса и каже, шта мислиш, не мислим ништа Србине, ајде уби, разумете. Пустио ме је, каже, не могу да пуцам у Србина. Кренуо сам сто метара напред и његов заменик Мијо Павловић ми је потеглао пушку овде и каже, нећете ви сељаци да владате Зворником, ми ћемо да владамо Зворником, ето колико ви владате, разумете. Онда је пришао један полицајац и одмакао пушку од мене. Дакле, он и његови војници три пута су ме хтели стрелјати и верујте више, сав се тресем, не могу више да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко питање имате, па ћу ја да Вас питам на ове околности што он каже, да се евентуално изјасните.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам више ни шта имам, ни шта немам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово да је, Ви сте рекли, заправо, да Ратни штаб никада није Жући издавао писмена наређења?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Никада, он ако је добио наређења, добио је од Стеве Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је добијао?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добио је од Стеве Радића, двој пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Шта је добио, не знам, он то зна, ако је шта добио од општине. Од мене никада није добио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква наређења?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тражио, видите шта он каже, да је он стално тражио да добија писмена наређења?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Од момента када је напао штаб, даље ми нисмо имали никакав контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично са њим?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово? Од тог дана, Ви кажете да је то био 28. април. Оптужени каже да је то био 08. мај, добро, он каже да је то био 08. мај

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: 08. мај, 10. мај није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже 27. април. Када је било?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није тачно.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја остајем при моме, 27. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да Вас после тог напада, када сте ушли, више никада није ни контактирао нити видео, ништа? Јесте имали нека посла са оптуженим Грујићем од тада, Ви лично, разговора, контаката?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја мислим само једном, још једном везано у вези ових потврда, јер то није могао да изда само Ратни штаб везано за потврде, значи за људство које није учествовало у кривичним делима, а људство које је учествовало у кривичним делима да не добије потврду, што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он том приликом, оно што смо причали, 17, шта сте причали, целу ону ситуацију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Требало би са Марком Павловићем да је био.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није тачно, био је сведок, господин «Н» и Марко Павловић и Обреновић, капетан, а ја нисам хтео отићи, баш из разлога тога што нисам хтео са њим да се сретнем, да причам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да је он био када сте напуштали, када је био овај Ступар?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ суочењем између оптуженог Бранка Грујића и сведока Вучковић Војина на околности разлике у њиховим исказима, па један другом, окренути лицем у лице, изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Грујић наводи да уопште први пут чује тек крајем априла за ту Вашу јединицу, да уопште он Вас, да је 08. априла видео Вас у Каракају у штабу, али да не зна ко Вас је довео.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, 08. априла је напао штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не 08. априла када је нападнут Зворник.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да, да, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да Вас уопште није чекао 04. априла, да је он чуо да сте Ви командир те добровољачке јединице, да он нема ништа са Вашим постављањем, он каже да сте Ви 08. маја упали у штаб, где је био и Марко Павловић и да сте их све затворене држали и да сте рекли да сте Ви дошли да се борите, а не да

штитите Муслимане, да су имали са Вама много проблема, да су стално код Марка, да су припадници Ваше јединице правили проблема чим су дошли и да је он од Марка тражио да се Ви хитно ставите под контролу и да је Привремена влада, чији је он био председик, од 12. априла, донела одлуку да се Ви морате ставити под команду ТО или да морате напустити територију и да се Ви са тим нисте сложили и да сте зато напали штаб тог 08. маја и да сте их ту држали, да сте разоружали штаб, да они нису могли да имају никакву контролу над Вама, једино, ето, нажалост што сте добијали плате? Да ли је тачно нешто од овога што сада наводим?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Само бих једно, има ту више ствари. Да дођете на једно подручје, да не дођете са оружјем, да не добијете оружје, то је ставка број један. Из ког разлога добијате оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ја Вас не разумем, баш ништа. Мени није јасно

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јасно каже, долази тамо да ратује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то ну нисам предочила, нити сам га то питала. Питала сам га нешто друго. Чујете шта каже оптужени Грујић, има ли нешто тачно од овога? Ако нема, реците шта није тачно. Каже, није Вас примио, није Вас поставио за команданта, плашили се од Вас, нон-стоп правили проблеме, хтели да вас истерају или да ставе под команду? Каже, нису имали никакву контролу над Вама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мени је жао што Ђорђевић адвокат није ту и да документацију коју сам оставио код њега, да могу да донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то пропуштено, таман посла, то ћемо да урадимо.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: А са доношењем те документације, значи, ја ако могу да задржим неко право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што Вам ја говорим не односи се на писмене доказе, него на ово што он прича, да није тачно. Да ли је тачно ово што он сада прича, да су тражили да се Ви ставите под команду, да Ви нисте хтели под команду, да су хтели да Вас истерају, да ли је то тачно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли могу ја и да не одговорим на то, а са документацијом да документујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок, Ви сте дужни, не само да одговорите, него да говорите истину, нисте Ви оптужени. Он не мора да говори, Ви сте сведок.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Прво што се тиче састанка у Тршићу, значи не бих наводио да није било састанка 04. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 07. априла је наведено са киме је дошао на терен и која је улога била Мирослава Богдановића за обезбеђење добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте тада и ухапшени?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 08. априла смо били заједно, значи у «Алхосу» као и многи други из зворничке регије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно што он прича?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Документ који сам добио, значи са, видео сам печат, тај печат није, за разлику од документа на коме је дат други печат, где постоји шест ставки, шест тачака и у тих шест тачака наведено је формирање јединице, обезбеђење материјално-техничких средстава, обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо то.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, ко потписао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То, ја сам тада, значи, Ратни штаб територијалне одбране Зворника, значи наслов који је написан на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А; потпис?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Потпис, потпис, значи, не могу рећи, могу само документовати. Не могу, нисам сигуран, то је много боље него да причам нешто што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, документоваћете. Каже, каже оптужени Грујић и да су током јуна исто учестале пљачке, провокације, пуцњава, а за то све оптужује Жућину јединицу, да сте Ви били одговорни за све то, да полицајци нису смели, да сте се Ви потпуно отели контроли, да полицајци нису смели са Вама да се обрачунају и тако даље. Да ли је то тачно?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били под контролом или нисте? То он каже.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ми смо добијали наређења од Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од Ратног штаба смо добијали наређења до 17. маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас за јуни месец?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: За јуни, од 06. јуна потпуковник Благојевић је дао писмено наређење за јединицу, за смештај јединице на Црном врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он каже да су Ваши војници шенлучили, пуцали, пљачкали по граду и полиција није могла да Вас, да су правили проблеме? Да ли је Вама то познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединци, наравно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, доказ да полиција није могла или није смела и он је сам потврдио када су дошли да их разоружају, да их отерају, да нису били у стању да их отерају, него да је он једноставно вратио, отерао полицију, што значи да је он тада био најјача сила у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, тада?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Тада, ево када је дошла полиција да их отера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било и ту Вам се не слажу датуми?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зна он тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мај, јуни, јули?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не могу, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та полиција.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Мало сам више и нервозан, тако да ми је више мозак стао.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 06. мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 06. мај? Он каже да је после тога отишао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после се вратио и отишао на Црни врх?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи да је и пре правио проблема.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: 17. маја ујутру смо добили потврде од Марка Павловића, значи ко је добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и на овај део да вас суочимо. Чули сте овај део везано за потврде. Да ли знате нешто о томе, то сам Вас већ једном питала, тај део одбране, потврде да нису радили ратне злочинем, пуковник Ступар Вам нешто?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам ја упознат о томе, нисам учествовао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ништа не знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам ја о томе ништа.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Кривична дела, кривична дела.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам у томе учествовао у томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви о томе ништа не знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да их је пуковник Ступар нешто пратио, изводио са територије?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Пуковник Ступар је долазио, ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор, добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам упознат са тим, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то не знате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени прича потпуно другу причу, а Ви сада, чули сте да он прича за ту крађу «Голфова», да је њима то намештено хапшење? По Вама, они су ухапшени, због чега?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, видели сте у његовој изјави да он зове свог секретара секретарица, господина Стеву и видели сте у исказу да он каже да је Стево, да све што су запленили на пунктовима терали су у «Хладњачу» где је Стево био шеф, то имате у транскрипту.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је тачно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Према томе, то говори довољно о односу њих двојице, ја са тим немам ништа и никада нисам имао ништа.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја се извињавам, да ли је то роба која је одузета од шверца и предата званично друштвеној фирми «Хладњача», са директором Стевом Радићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, одакле је та роба стигла?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је роба из Србије, из не знам ни ја, значи није имала ни рачуна, није имала ама баш ништа. И то је, значи, одвожено у друштвену фирму «Хладњача», директор Стево Радић и то је рађен записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ми овде у оптужници имамо један део који се односи на пљачке по Зворнику, да је роба одвожена у Србију. Да ли је Вама о томе нешто познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Пљачке робе по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по селима, по граду из кућа муслиманских, да су одвожени фрижидери, телевизори у Србију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, самозвани пуковник Пусула родом из Растошнице, 46 возила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не возика, Ви мене не слушате, не пратите.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Слушам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема возила, нису нам у оптужници возила.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Техничка, бела техника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бела техника, телевизори из кућа у Зворнику и по селима? Да ли Вам је о томе нешто познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Четири аутобуса, значи која су, беле технике из Робне куће изнета, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из Робне куће, из кућа, приватних, одношене, тако пише у оптужници? То Вас питам, да ли Вам је о томе нешто познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су пљачкали и тако? Ништа Вам о томе није познато?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не. Значи, навео сам то везано за полицијски час и ја остајем при томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени каже да су они тражили помоћ са Пала на крају да би Вас некако протерали и на крају дошао овај Каришик, специјалне јединице са Пала и Вас истераали? Шта би са том крађом «Голфова», да ли је на крају утврђено, ко је то урадио?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То још није утврђено и није штета плаћена, јер то је Република Српска дужна да изврши исплату сувласнику фабрике «Голфа» - ТАС у Сарајеву, тако да се зна тачно и где је која роба отишла, значи, сваки «Голф» се зна где је отишао. Зна се тачно, све један репроматеријал, резервни део где је завршио. Према томе резервне делове за унутрашњу декорацију «Голфова» у вредности од петнаест милиона марака је завршено у Пироту, приватној фирми. Према томе, има ствари ту доста са којима господин Грујић није упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате зашто су они ухапшени, да ли сте Ви сазнали?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато што су се више били попели на главу читавом Зворнику и зато што сам ја и начелник СУП-а Маринко Василић, ево сада да му кажем у лице, отишли код Радована Караџића, саопштили му стање. Радован је рекао да већ зна ситуацију у Зворнику и да ће то решити и после пар дана су похапшени. Ево, сада му то први пут кажем у лице.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, нема шта, па ја сам исто био на Палама.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ти си ишао, али по другом питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком другом?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за «Голфове», значи везано за «Голфове».

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам зашто си ти ишао, ја знам зашто сам ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто што је можда нетачно?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Верујте не могу да будем, него Вас бих само замолио да обавестим Вас, ако је могуће, пошто сте прошли пут рекли да не знате од чега све болујем, него само од очију, па да само пар ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада, немамо сада времена, морамо да саслушамо сведока.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Онда сутра можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам ја извештај о Вашем здравственом стању.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немате извештај, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо у предмету, како немамо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сутра ћу Вас ја опширније обавестити и о начину уписивања тамо налаза и о начину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам ја извештај лекара. Ја нисам лекар, верујте ми. Хоћете господине Поповићу, имате ли Ви неко питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ми смо рекли када да одбрану. Да ли могу да се консултујем са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, консултујте се.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Веома кратко и само због прецизирања неких ствари и датума. Овде је наведено, овде је наведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајмо, немојмо тако, увек буде кратко, па онда Ваш бранилац каже, ја Вас испитујем. Ако питате, онда очекујте да Вас суочавам.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овде је наведено да је 27.04. у штабу се упало ногом, није битно како даље, ја нисам хтео да одложим оружје и тако даље, то је тако наведено. Молим Вас, у ком простору је био тај штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У ком?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Где је био тај штаб?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То је она зграда, ја мислим, да ли је то штаб.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је то у Зворнику?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Јесте, у Зворнику.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, хвала, ништа ми више не треба. Ја Вам указујем, мислим да сте погрешили. Не злонамерно, него добронамерно, 26. је освојена Кула.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: До 27. до освајања Куле, није могао бити нити у граду, у штабу, јер је то непосредно код Куле града, је ли тако?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Све се зна тачно.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Према томе, мислим да је ту грешка Ваша не намерна, не злонамерна, да је грешка у датуму када се то одвијало. Друго, 27. имате и по решењу, ја нисам уопште командант штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да је то било касније?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је било касније, дакле, само то указујем и ништа више. Још једно питање, овде је споменуто неких 72, ја први пут за 72, не сећам се, који су наводно убијени, за које ја први пут чујем, да сам ја дао неке личне карте, неке пасоше и тако даље.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, то је било у канцеларији код мене на столу.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: У канцеларији код Вас? Ја Вас само желим упитати једно, по природи и по структури рада Арканове формације, да ли је могао Жућо заповедати Аркану, Марко или неко други?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Шта, да ли?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је могао неко да заповеда од нас Аркану?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не? Дакле, може се претпоставити да је онда у тим тренуцима, док су они били ту, заповедали, заповедала да Арканова формација, започведао његов човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Марко Пејић је заповедао.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, молим Вас, па ваљда опет мислим да је добронамерна грешка, да није злонамерна, надам се, ваљда не мислите да се неко одлучи да убије 72, а да мени да ја носим њихове пасоше и личне карте, а тако страобално, тако наређује, сви га се боје? Није то предмет, али молим Вас, то је страшно чути, да сам ја знао за 72 да је убијено, језиво је чути.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја могу рећи само да сте Ви спадили троје, четворо људи, дакле из овога «Алхоса» које сте Ви, значи лично спасили и нисте дозволили да ти људи страдају, али то је било све, значи та прва два дана док је ситуација била иоле нормална, трећи, четврти, пети, шести дан, то је било ван сваке нормале, ван сваке контроле.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам хтео само да укажем на ово да у том времену нисам могао располагати са таквим документима, посебно од људи који су убијени. Вероватно онај који се тако одлучио нешто, ваљда је сакрио та документа, мајка му стара. И само још једно подсећање, молим Вас, председнице, господин је почео да објашњава да је на паузи, размишљајући сетио се да је било неких преговора, везано за њихов излазак. Ја бих Вас молио, пошто мислим да није довршио оно што је хтео да каже, и ништа више немам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми ћемо се касније изјашњавати када добијемо транскрипте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Везано за 17. мај, за излазак, значи, као што сам напоменуо, да сам добио од Мирослава Богдановића из Београда обавештење да је послата јединица која је већ ту била стационирана, значи део јединице, којом је командовао капетан Милоје, а 17. негде значи у поподневним сатима је дошао и мајор Милан Ступар са јединицом која је припадала топчидерском делу и били су смештени у обданишту, дечије обданиште општине Зворник. Значи, тада сам отишао код мајора Милана Ступара и са њим разговарао да, пошто сам знао инфорамције да ће сутрадан ујутру у пола 5 наступити та дејства, у случају да не дође до разоружавања јединице. Пошто је сам мајор Милан Ступар рекао да се не би проливала српска крв и овако је много изгинули и са једне и са друге, са свих страна, да се то реши мирним путем. Ја сам извадио пиштољ из футроле, дао Милану Ступару и од тог момента, значи, Милан Ступар је сва материјално-техничка средства која су била у јединици Војске Југословије, Југословенске народне армије преузела, заједно са наоружањем и људство које је било одведено, Братунац, Скелани и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, још једном ћу Вам предочити. Оптужени Поповић је рекао да је он сазнао да је на Економији затечено неких десет измучених, превијених људи, да је добио информацију да је то Ваша јединица урадила и да је управо због тога он Вас позвао и начелник СУП-а да дођете, да Ви нисте хтели да кажете ко су ти људи који су тамо малтретирани, Ваши припадници јединице и да су зато они инсистирали да Ви напустите територију Зворника.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице, ја тако нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам рекао да су појединци и да ми је капетан Милоје рекао, Ви сте рекли да је њихова јединица, а то ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућина група на челу са Репићем?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, ја сам рекао да је капетан Милоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо тачно из транскрипта, немојте молим Вас.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам рекао цела формација, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је рекао, само тренутак, и оптужени каже да Вас је позвао и да сте Ви одбили да кажете који припадници Ваше јединице су то радили на Економији и да су они одржали седницу штаба и да су дошли у бараке и да је ту био врло непријатан састанак и да су они ту инсистирали да кажете ко је то, пошто нисте хтели, да су Вас они истерали, тако што је Ступар Вас, да ли је то тако било? То Вас питам, да сте отишли у штаб у бараку и да су Вам рекли да морате да напустите територију?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Под број један, значи, ја нисам био упознат везано за догађаје на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он рекао да је сазнао да су неки припадници Ваше јединице мучили некога на Економији?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам тада исто господину Марку Павловићу говорио да много људи се представљају да припадају јединици и да нема теоретске шансе да је неко из јединице одрадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Вам је он рекао да је то чуо да су то неки Ваши?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тачно је ово што он каже?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, нема теоретске шансе да је неко урадио. Ако је неко урадио, ја сам то рекао и Марку, ако је неко урадио, спроведи све по пропису, како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је због тога он тражио да Ви напустите Зворник?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он је тражио, значи, не само Марко, него је и Брано Грујић тражио да се напусти Зворник. Међутим, када знам да није нико учествовао, значи да није јединица учествовала у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато је тражио да напустите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте због тога отишли или због тога што нису хтели да Вам дају писмена наређења? Тако сте јуче причали.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зашто сам отишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.? Зато што су они то тражили од Вас штаб или зато што Ви нисте били у сукобу са њима, као што сте јуче рекли?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да је неко од јединице урадио, а да сам ја био обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Зашто сте отишли, да ли зато што су тражили од Вас да напустите територију, схватили су да сте радили нека кривична дела?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Отишао сам само због разговора са Миланом Ступаром, мајором који ми је предочио шта ће се издешавати сутра у пола пет, ако не решимо проблем који је постављен. Значи, наређење које су добили од генерала Мркшића, према томе, конкретно о чему се ради, а не то, да ли је сукоб неки, везано са Марком Павловићем или са Браном Грујићем или са било киме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он каже да сте се Ви отели контроли, да Вама нико није могао да стане на пут, ни полиција, нико. Да ли је то тачно? Да ли су они имали контролу над Вама или не, штаб, власт у Зворнику, војна и цивилна?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: До 19. сам добијао писмена наређења, значи писмена решења везана за покретања јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли од њега, од оптуженог Поповића или не?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб, сада да ли је Ратни штаб територијалне одбране Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је потписивао та писмена наређења која сте Ви добијали до 17.?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: То ћу Вам донети, па ћете Ви графолошки, значи, упоређивањем потписа видети тачно ко је, значи, пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви господине Поповићу давали нека писмена наређења?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо, не због лоших намера ни због мишљења да ћемо некада доћи на суд, углавном, ничега није било писменог, јер се није имало ни времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли је било овога да он инсистира да Ви дајете писмено, а да Ви одбијате? Да ли је било тога?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: По мом сазнању, ја што знам од мене није то тражено. Да ли је било на другим местима, не знам. Ја сам, ја Вам опет напомињем, 28. април па даље, да ли је било пре, ја не могу да тврдим, јер не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико то не каже, него у време када сте Ви били?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: У време када сам ја био, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, чули сте, долазио је, Ви нећете да дате писмена наређења, па он инсистира да се то даје?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, молим Вас, ја сам чуо и овде да је због тог завереничког односа штаба, 27. нападнут штаб, ја тада нисам био ни командант, дакле, помешани су неки датуми, то је очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустимо датуме. Да ли Ви чујете шта он каже, да није давао никаква.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никада, никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили од њега писмена наређења? Ви кажете да сте чак и добијали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја ћу донети решења, а Ви даље радите Ваш посао.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не тврдим да човек од некога другог није нешто добио, али од мене није то ни тражио, нити је добил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је прилика да кажете, да ли сте од њега добијали, не ко је потписао?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратни штаб потпис Ратног штаба, постоји факсимил, постоји печат и број протокола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то давао и ко је то потписивао? Ко Вам је лично давао? Која особа, да ли овај човек или неки други човек?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам добијао то од Стеве Радића који је ту био, који је био ту у име Ратног штаба, везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, коју функцију је имао Стево Радић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли могу ја да Вам помогнем, секретар за привреду, тако нам кажу сви сведоци и имамо таква решења о постављењу.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Секретар за привреду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта Вам је он давао? За војне операције, Стева Радић, шта писмено добијате, која наређења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наређење за учествовање у одређеним операцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војним операцијама?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, војним операцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Стеве Радића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас лично питам, од кога, од ког човека, Ви сада кажете Стеве Радића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Од Ратног штаба који ми је предао Стево Радић, ја сам то добио и то спровео, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је предавао, значи?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, да, Значи, да ли је, са ким је радио, ја то не знам. Значи, не могу да, значи Ратни штаб, зато сам и наводио Ратни штаб. Е сада ко је у ко време био командант и ко је у ком периоду, показаше датуми о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немате више питања?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, само нешто. Када је износио оно пред Вама што је причао он није рекао јединица, него је рекао појединци из те јединице. Значи, рекао је појединци из те јединице, никада није рекао јединица, па када су се тражила имена, онда је било, ако је тако, јединица и да је звао Ступар, као припадници да, али не као цела јединица.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, сам Ратни штаб је имао појединце, припаднике који су били под командом Ратног штаба, па не може да се оптужује Ратни штаб или неко из Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево наша сам, колега, транскрипт. Оптужени Бранко Поповић, моје је питање било, ко је био присутан, каже, група Жућиних на челу са Репићем, јер је он свуда био на челу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не цела јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нађем транскрипт, не вреди, нећемо сада о томе. Ја Вам читам његове речи, колега, значи ни јединица, ни појединци, него група Жућиних, као што сам прочитала и када сам први пут предочила, значи имам транскрипт о овом предочавањима.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Наведена је група, не јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је транскрипт од 29. новембра прошле године који ја сада предочавам. Имам ја транскрипт од јуче, не причам ја напамет. Добро, немате више питања?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако Ви имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам за Вас, али Ви нећете да изнесите одбрану, тако да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хоћемо, али смо чекали ово, ми ћемо изнети.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок Фадил Бањановић нам је овде говорио о томе ко је био у Козлуку и приликом оног великог скупа и да је у пратњи мајора Пејић дошао и Жућа са рукавицама, где су прсти били исечени, и да после када је мајор Пејић био једно време, бринуо се о Козлуку, а да је после тога остао Жућа да се брине о свему и као утисак је био да је он био главни, као и мајор Пејић, да је био главни за све. Ко је њега поставио да он буде, да брине, не знам о Козлуку, ко му је дао тај задатак?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, први пут одлазак, одлазак у Козлук, био је са Браном Грујићем, 13. априла 1992. године, са Браном Грујићем, са попом, значи српске вероисповести зворничко-тузланским.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте били са мајором, у пратњи мајора Пејића?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, Пејић, Пејић уопште није био у том контексту.

НАТАША КАНДИЋ: Можда није тог дана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, не, значи 13. априла није, значи, нема теоретске шансе. Друго, ја нисам никада носио рукавице са исеченим прстима, то је под један. Значи, друго, био је присутан, значи, Миле Ерић.

НАТАША КАНДИЋ: Али после ко, мајора Пејића, Ви постајете тај који је задужен за Козлук?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам послао, после два доласка, значи Фадила Бањановића, његовог брата и.

НАТАША КАНДИЋ: У «Алхос», то знамо. Ко Вас одређује да Ви сада будете тај ко ће да брине о Козлуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Ја сам навео то у исказу, да сам ја због тога што сам преузео ту одговорност за те људе.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте преузели?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, преузео сам одговорност сам на себе, не у име Ратног штаба, у име.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некога обавестили да Ви сада сте тај који уместо Бањановића брине о сигурности Козлучана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Били су обавештени, значи сви, јер Фадил Бањановић је долазио у «Алхос», а не ја у Козлук, значи њих троје су два пута долазили у «Алхос», у канцеларију, а не ја.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте обавестили председника Привремене владе, команданта територијалне одбране?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Значи, сама Привремена влада је била свесна проблема, да је 10 до 12 хиљада становника.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су они знали да сте Ви тај који брине о Козлуку?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Знали су, чим, значи су из једног разлога што самим тим што ми је пребачено да два шлепера брашна и шлепер шећера које је зауставила полиција, у пратњи, значи, Мирослава Николића, који је припадао јединици, било наменски за становништво Козлука, значи за Муслимане који су у Козлуку, јер Срба ту у Козлуку није било, њих 300 се иселило због превеликог броја становништва Муслимана у том периоду. Мислим, да ли Вам је сада јасно?

НАТАША КАНДИЋ: Није ми јасно и не одговарате јасно. Ко је Вама рекао, Ви сте сада, нема мајора Пејића, Ви сада сте задужени за Козлук?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Какву додирну тачку ја имам са мајором Пејићем, само ми објасните?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко одредио или сте сами?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пуномоћник каже, предочава Вам да је сведок Фадил Бањановић рекао да је са Вама имао два контакта, један када је био Пејић и да је Вас укупно видео, ево то Вам ја сада предочавам, три пута, значи да Вас је Пејић, каже, довео да се ситуација погоршала када се, каже, погоршава се ситуација доласком Жуће, рат букти, јединице разне долазе у Козлук, пљачке и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Он једино, значи ако је разговарао, Фадил Бањановић, ако је разговарао са Пејићем раније, значи, пре него што је Фадил Бањановић, његов брат Мирсада, пре него што су дошли у канцеларију, ако су разговарали са Пејићем, то не знам, значи, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам, јер Пејић је имао канцеларију горе у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за то, да ли су они нешто разговарали?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да ли су разговарали или не, ја то не знам, али знам да су два пута долазили, долазили су са ватрогасним колима, значи колима

ватрогасне службе. Значи, не бих помињао, када знам тачно где је ко седео, како је изгледао и остало, значи могу описати.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је јуче да су његови дежурани, да су били у Козлуку. Да ли је у то време било ово о чему говори Фадил Бањановић, да је било неких нестанака, убистава, пљачке и тако даље?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, у том периоду, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду док је он био, рекао је да није било.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте разговарали некада са тим Фадилом Бањановићем о њиховој судбини, Козлучана?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: После тога, значи, ја нисам имао прилике да разговарам, иако сам имао број телефона у Тузли да га зовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не после тога. Док су још били тамо, да ли сте причали шта би могло, шта би могло њима да се деси?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: У ратном стању, шта би могло да се деси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима, у Козлуку, да ли сте му причали, да ли сте му говорили нешто?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Бањановић да сте му два пута рекли да би најгоре што може да им се деси, било да их покупе и спроведу до Калесије, до линије разграничења и да сте му рекли да мислите да они неће бити побијени, али да би најгоре било то да их све покупе и да очисте Козлук и да их гурну на линију разграничења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Мислим да јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте Ви њему тако нешто рекли, Фадилу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Зато што сам ја већ тада имао, ја сам то напоменуо, имао приговор због тога што се једноставно ангажовао око заштите Козлука, значи тог муслиманског живља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, конкретно, на основу чега сте му рекли то да би они могли да буду покупљени и спроведени, да се покупе, очисти Козлук и гурну на линију разграничења?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, на основу претходних радњи осталих села која су разоружана, која су, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На која села мислите?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, мислим на Дивич, на, шта ја знам, на остала села која су била ту око Зворника, која су била под, у којима је било већинско становништво Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су још то села?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: И тада сам му напоменуо да би једноставно било најгоре да се то становништво које је остало, значи, у својим кућама да се одведе према Калесији или према Тузли, где је и постојала та линија разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било најгоре што би могло да им се деси?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да. Значи, не да их побију, него најгоре што би могло да им се деси, значи ја нисам то, ничим њима наводио било шта, јер нисам знао шта ће уопште да буде са њима, значи, ја сам ту одговоран докле сам ту. Значи, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас само на основу чега сте та размишљања њему?
СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не, сама кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на основу ранијих догађаја, добро. Добро, хвала Вама. Када смо рекли, када ћете нам донети те, када долази адвокат Ђорђевић?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Адвокат Ђорђевић долази у петак, ништа могу ја у понедељак да Вама то донесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У понедељак у колико сати, морам да знам.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Па, ништа, у колико ми кажете, ја ћу Вам донети, значи, када ми закажете термин ја ћу Вам донети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је ту, није далеко, па ако треба, Ви ћете предложити. Значи, Ви долазите у понедељак код мене?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да, или да оставим у писарници, како год Вама одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, дођите код мене, да видим да ли је то то што Ви причате, можда нешто није то, па још нешто да допунимо.

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа, Ви ћете се најавити код мене. Да ли можете у дванаест сати?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, договорили смо се?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви још нешто да изјавите, господине Вучковићу?

СВЕДОК ВОЈИН ВУЧКОВИЋ: Не.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питања од ових других оптужених? Ја нисам имала никаква суочења, да видим да ли они имају питања само. Славковић нема? Нема нико? Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес је завршен, а наставак се одређује за 08.09.2006. године, у 9,30 часова, саслушањем сведока под псеудонимом «М».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је да ће бити искључена јавност. Још увек немамо ту повратку информацију са овим сведоком, он ће бити сутра саслушан.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА